

जे जे आपणासी ठावे, ते ते इतरांसी सांगावे
शहाणे करूनी सोडावे, सकळ जन
संरक्षापक्क संपादकः
कै. दैविदारसाव रसाळ
गोदातीर समाचार
संपादक
केशव धोणसे पाटील

विद्यार्थ्यांचे आंदोलन आणि राजकीय पक्षांची भूमिका

आजचा तरुण केवळ उद्याचा मतदार नाही, तर आजच्या लोकशाहीचा सक्रिय भाग आहे. त्यामुळे विद्यार्थ्यांच्या आंदोलनांकडे केवळ राजकीय चष्म्यातून पाहणे ही लोकशाहीसाठी धोकादायक प्रवृत्ती ठरू शकते. विद्यार्थ्यांनी आपल्या प्रश्नांसाठी आवाज उठवणे, सरकारला जाब विचारणे आणि व्यवस्थेतील जुटींवर प्रश्नचिन्ह उपस्थित करणे हा त्यांचा अधिकार आहे. मात्र त्याच वेळी या आंदोलनांना राजकीय पक्षांच्या स्वार्थाचे साधन होऊ न देणे, ही विद्यार्थ्यांचीही जबाबदारी आहे. मुंबईत ६ ऑगस्ट रोजी राष्ट्रीय स्वयंसेवक संघाचे सरसंघचालक म ाहन भागवत यांनी जनरेशन झेडच्या आंदोलनाबाबत केलेले विधान याच संदर्भात महत्त्वाचे ठरते. आंदोलन करणारे तरुण ‘देशविरोधी’ नसून ते आपलेच लोक आणि देशाची पुढची पिढी आहेत, असे त्यांनी स्पष्ट केले. तरुणांच्या तक्रारी आणि असंतोष वास्तविक असल्याचेही त्यांनी मान्य केले. विद्यार्थी आंदोलनांकडे संशयाने पाहण्याच्या वातावरणात ही भूमिका निश्चितच विचार करण्यास भाग पाडणारी आहे. यापूर्वी छत्रपती संभाजीनगर येथे आरएसएसचे पदाधिकारी अतुल लिमये यांनी आंदोलनाबाबत अधिक संशय व्यक्त केला होता. आंदोलनाच्या व्यासपीठावर देशविरोधी घोषणा झाल्याचा आरोप त्यांनी केला होता. या दोन भूमिकांमधील फरक महत्त्वाचा आहे. एक भूमिका ‘या आंदोलनामागे कोण आहे?’ हा प्रश्न विचारते, तर दुसरी भूमिका ‘तरुण आंदोलन का करीत आहेत?’ हा मूलभूत प्रश्न उपस्थित करते. लोकशाहीच्या दृष्टीने दुसरा प्रश्न अधिक म हत्त्वाचा आहे. विद्यार्थ्यांच्या असंतोषामागे केवळ एखादी परीक्षा किंवा भरतीचा प्रश्न नाही. स्पर्धात्मक परीक्षांमधील गैरप्रकार, पेपरफुटी, भरती प्रक्रियेतील अनिश्चितता, बेरोजगारी, वाढती स्पर्धा, महागडे शिक्षण आणि भवितव्याबाबतची असुरक्षितता या अनेक प्रश्नांचा त्यामागे समावेश आहे. एखाद्या विद्यार्थ्याने एखाद्या परीक्षेसाठी अनेक वर्षे मेहनत घेतलेली असते. कुटुंबाने मोठा आर्थिक खर्च केलेला असतो. त्या परीक्षेतील गैरप्रकारा-

-मुळे केवळ एका परीक्षेचा निकाल बदलत नाही ; तर त्या तरणाचा व्यवस्थेवरील विश्वासही डळमळतो. याच परिस्थितीचा गैरफायदा घेऊन राजकीय लोक विद्यार्थ्यांना चिथावणी देतात व आपली पोळी भाजून घेतात हे स्पष्ट झाले आहे. कॉॅंग्रेस जनता पार्टी सोबतच आता ‘दिमागी नक्षली पार्टी’ पुढे येते आहे. प्रधानमंत्री नरेंद्र मोदी यांच्या भाषणातून शब्द घेऊन या पार्टीचा रातोरात उदय झाला आहे. ही सवग प्रसिद्धी आणि मोफत मिळणारा पैसा यासाठी तर केले जात नाही ना, याचाही विचार केला गेला पाहिजे. तरी विद्यार्थ्यांचा संताप समजून घेण्याची गरज आहे. त्यांना विश्वासाह् परीक्षा हव्या आहेत, पारदर्शक भरती प्रक्रिया हवी आहे, गुणवत्तेला न्याय देणाऱ्या संस्था हव्या आहेत, निष्पक्ष प्रशासन हवे आहे आणि प्रश्न विचारण्याचा अधिकार अबाधित हवा आहे. पोलिसी बळाचा वापर करून आंदोलन दडपता येईल ; परंतु त्यामागील प्रश्न संपवता येणार नाहीत. दुर्दैवाने, विद्यार्थी आंदोलनांमध्येही राजकीय हस्तक्षेप होतो आहे. सत्ताधारी पक्ष विरोधकांवर आरोप करतात आणि विरोधक सत्ताधाऱ्यांना लक्ष्य करतात. आंदोलनकर्त्यांवरील कारवाईपासून हिंसाचारापर्यंत प्रत्येक घटनेचे राजकीय व चुकीचे अर्थ लावले जातात. परिणामी मूळ प्रश्न बाजूला पडतो आणि राजकीय आरोप-प्रत्यारोप केंद्रस्थानी येतात. संसद ठप्प होणे हे त्याचेच एक उदाहरण आहे. आपल्या देशाच्या राजकारणाने तरुणांना जात, धर्म, प्रदेश आणि विचारसरणीच्या आधारावर संघटित करण्याची कला आत्मसात केली आहे. मंडल आयोगाच्या राजकारणाने एक ओळख पुढे आणली, मंदिराच्या राजकारणाने दुसरी ओळख मजबूत केली. परंतु आजच्या तरुणांसमोर प्रश्न वेगळे आहेत. तो विद्यार्थी हिंदू आहे की मुस्लिम, ब्राह्मण आहे की दलित, उत्तर भारतीय आहे की दक्षिण भारतीय यापेक्षा तो कोणत्या परीक्षेला आणि संकटाला सामोरा जात आहे, त्याला नोकरी मिळणार आहे का, त्याच्या कष्टाला न्याय मिळणार आहे का आणि संस्थांवर विश्वास ठेवता येणार आहे का, हे प्रश्न त्याच्यासाठी अधिक महत्त्वाचे होत आहेत. यातून देशव्यापी तरुणांची नवी राजकीय शक्ती उभी राहू शकते. ती कोणत्याही एका पक्षाची मक्तेदारी असणार नाही. अशा शक्तीसमोर सत्ताधारी पक्षाप्रमाणेच विरोधकांनाही उत्तरदायी राहण्याचे आव्हान असेल. सरकारकडून पारदर्शकतेची मागणी करणाऱ्या विद्यार्थ्यांनी विरोधी पक्षांकडूनही तितकीच पारदर्शकता आणि जबाबदारी मागितली पाहिजे, अन्यथा अशा मागणीमध्ये त्यांचा काहीतरी स्वार्थ आहे हे उघड होईल. विद्यार्थ्यांनी हे लक्षात ठेवले पाहिजे की, त्यांचा राग हा कोणत्याही राजकीय पक्षाची मालमना नाही. आंदोलन हे लोकशाहीचे प्रभावी साधन आहे ; परंतु ते द्वेष, हिंसा, अफवा आणि धार्मिक किंवा जातीय विभाजनाचे माध्यम बनता कामा नये. प्रश्नांवर आधारित, पुराव्यांवर उभे आणि शांततामय आंदोलनच दीर्घकाळ समाजाला दिशा देऊ शकते. परंतु दुर्दैवाने सध्याच्या परिस्थितीमध्ये, समस्या सर्वांना सारख्याच असल्या तरीही जातनिहाय आंदोलन होत आहेत. यामागे देखील राजकीय पक्षांचा हात असण्याची शक्यता नाकारता येत नाही. म्हणूनच आजच्या तरुणांनी राजकीय पक्षांचे ‘पोपट’ होण्याऐवजी जागरूक नागरिक होण्याची गरज आहे. आंदोलनातून धोरणाकडे, संतापातून संघटनेकडे, घोषणांमधून कृतीकडे आणि असंतोषातून जबाबदार नागरिकत्वाकडे वाटचाल झाली पाहिजे.

ज्येष्ठ नागरिकांचे हक्क : सन्मानाची खरी कसोटी

२१ ऑगस्ट रोजी ‘जागतिक ज्येष्ठ नागरिक दिन’ साजरा केला जातो. ज्येष्ठ नागरिकांच्या जीवनातील प्रश्न, त्यांच्या गरजा, समाजातील त्यांचे स्थान आणि त्यांच्या हक्कांविषयी जागरूकता निर्माण करण्याच्या दृष्टीने या दिवसाला विशेष महत्त्व आहे. हा दिवस केवळ ज्येष्ठांचा गौरव करण्याचा किंवा त्यांना शुभेच्छा देण्याचा दिवस नसून, वृद्धत्वाकडे समाज कोणत्या दृष्टिकोनातून पाहतो, ज्येष्ठ नागरिकांना त्यांच्या मूलभूत अधिकारांचा प्रत्यक्ष लाभ मिळतो का आणि त्यांना सन्मानाने व स्वाभिमानाने जगण्यासाठी आवश्यक सामाजिक वातावरण उपलब्ध आहे का, याचा विचार करण्याची संधी आहे.

आयुष्यभर कुटुंब, समाज आणि राष्ट्राच्या उभारणीत योगदान देणाऱ्या ज्येष्ठ नागरिकांना वृद्धावस्थेत सुरक्षितता, आरोग्य, आर्थिक सन्मान मिळणे ही समाजाची सामूहिक जबाबदारी आहे. ज्येष्ठ नागरिक हे समाजा-वरील ओझे नसून अनुभव, ज्ञान, संस्कार आणि सामाजिक स्मृतीची अमूल्य संपत्ती आहेत. त्यामुळे त्यांच्या प्रश्नांकडे दयेच्या नव्हे, तर मानवी हक्क, सामाजिक न्याय आणि नागरिकांच्या प्रतिष्ठेच्या दृष्टिकोनातून पाहणे आवश्यक आहे.

वृद्धत्व हा मानवी जीवनाचा स्वाभाविक टप्पा आहे. बालपण, तारुण्य, प्रौढत्व आणि वृद्धत्व या जीवनप्रवासातील नैसर्गिक अवस्था आहेत. वय वाढले म्हणून व्यक्तीची मानवी प्रतिष्ठा, नागरिकत्व किंवा मूलभूत अधिकार कमी होत नाहीत. शरीराची कार्यक्षमता काही प्रमाणात कमी होऊ शकते ; परंतु जीवनानुभव, ज्ञान, कौशल्य, विवेक आणि सामाजिक भान यांचे मूल्य कमी होत नाही. उलट

अनेक ज्येष्ठ नागरिकांकडे अनेक दशकांचा अनुभव असतो. कुटुंब, शेती, शिक्षण, उद्योग, प्रशासन, साहित्य, कला, सामाजिक कार्य आणि सार्वजनिक जीवन अशा विविध क्षेत्रांत त्यांनी दिलेले योगदान समाजाच्या जडणघडणीचा महत्त्वाचा भाग आहे. म्हणून वृद्धत्वाला दुर्बलतेचे प्रतीक मानण्याऐवजी अनुभव आणि ज्ञानाच्या समृद्धीचा टप्पा म्हणून स्वीकारणे गरजेचे आहे.

भारतीय संस्कृतीमध्ये ज्येष्ठ व्यक्तींना आदर देण्याची दीर्घ परंपरा आहे. संयुक्त कुटुंबव्यवस्थेत आजू-आजोबा आणि कुटुंबातील इतर ज्येष्ठ व्यक्ती हे घरातील अनुभवाचे आणि संस्कारांचे केंद्र असत. मुलांच्या संगोपनात त्यांचा सहभाग असे. लोककथा, इतिहास, परंपरा, संस्कृती, जीवनमूल्ये, स्थानिक ज्ञान आणि कुटुंबाचा इतिहास पुढील पिढीपर्यंत पोहोचविण्याचे महत्त्वपूर्ण काम ज्येष्ठ करत असत. मात्र बदलत्या सामाजिक परिस्थितीमुळे संयुक्त कुटुंबव्यवस्था कमी झाली. रोजगार आणि शिक्षणासाठी तरुणांचे स्थलांतर वाढले. शहरीकरण आणि व्यक्तिकेंद्रित जीवनशैलीमुळे कुटुंबातील परस्पर संवादाचे स्वरूप बदलले. परिणामी अनेक ज्येष्ठ नागरिक एकटे राहतात, तर काही जण कुटुंबासोबत असूनही भावनिक एकाकीपणाचा अनुभव घेतात. या बदलत्या परिस्थितीत ज्येष्ठांच्या हक्कांचे संरक्षण अधिक महत्त्वाचे ठरते.

ज्येष्ठ नागरिकांचा सर्वात मूलभूत अधिकार म्हणजे सन्मानाने जगण्याचा अधिकार होय. वय वाढले म्हणून एखाद्या व्यक्तीचे मत, अनुभव किंवा निर्णयक्षमता संपत नसते. घरातील निर्णयांमध्ये ज्येष्ठांचा सहभाग असावे, त्यांच्या मतांचा आदर करणे आणि त्यांच्या भावना समजून घेणे आवश्यक आहे. आर्थिकदृष्ट्या कुटुंबावर अवलंबून असलेल्या ज्येष्ठ व्यक्तीलाही स्वतःचा स्वाभिमान असतो. तिच्या प्रत्येक गरजेकडे उपकार म्हणून पाहणे चुकीचे आहे. ‘आता तुमचे वय झाले आहे’, ‘तुम्हाला काही सम जत नाही’ किंवा ‘तुम्ही आमच्यावर अवलंबून आहात’ अशा मानसिकतेतून ज्येष्ठांना कमी

लेखणे त्यांच्या व्यक्तिमत्त्वावर आघात करणारे आहे. ज्येष्ठांची सेवा ही उपकाराची नव्हे, तर कृतज्ञतेची आणि सामाजिक जबाबदारीची भावना असली पाहिजे. ज्येष्ठ नागरिकांच्या हक्कांमध्ये सुरक्षिततेचा अधिकार अत्यंत महत्त्वाचा आहे. वृद्ध व्यक्तींना शारीरिक हिंसा, मानसिक

छळ, दुर्लक्ष, आर्थिक शोषण, फसवणूक आणि मालमतेवर बेकायदेशीर दबाव यांपासून संरक्षण मिळाले पाहिजे. ज्येष्ठ नागरिकांवरील

अत्याचार अनेकदा घराच्या चार भिंतींच्या आत घडतात. कौटुंबिक प्रतिष्ठा, नातेसंबंध आणि समाजाच्या प्रतिक्रियेच्या भीतीमुळे अनेक ज्येष्ठ नागरिक तक्रार करण्यास टाळाटाळ करतात. काही वेळा अत्याचार करणारी व्यक्तीच त्यांच्या दैनंदिन गरजा पूर्ण करणारी असल्यामुळे ज्येष्ठांना विरोध करणे कठीण जाते. त्यामुळे त्यांना विश्वासाह् तक्रार नित्वावर व्यवस्था, कायदेशीर मार्गदर्शन आणि सामाजिक आधार उपलब्ध करून देणे आवश्यक आहे. ज्येष्ठ नागरिकांनी अन्याय सहन करणे ही संस्कृती बदलली पाहिजे.

आर्थिक सुरक्षितता हक्कांचा महत्त्वाचा साधनांचा आधार मिळतो ; परंतु असंघटित क्षेत्रातील अनेक कामगार वृद्धावस्थेत नियमित उत्पन्नाविना राहतात. शेतमजूर, लघु शेतकरी, घरगुती कामगार, कारागीर, छोटे व्यावसायिक आणि इतर असंघटित कामगारांनी आयुष्यभर कष्ट केलेले असतात ; परंतु वृद्धपाकळासाठी पुरेशी आर्थिक तरतूद झालेली असेलच असे नाही. महागाई, औषधोपचाराचा खर्च आणि दैनंदिन गरजा यामुळे त्यांची आर्थिक असुरक्षितता वाढते. म्हणून वृद्धपाकळातील सामाजिक सुरक्षा, निवृत्तीवेतन, आरोग्यसुरक्षा आणि विविध कल्याणकारी योजनांचा लाभ पात्र ज्येष्ठ नागरिकांपर्यंत सुलभ आणि पारदर्शक पद्धतीने पोहोचणे आवश्यक आहे.

आरोग्याचा अधिकार हा ज्येष्ठ नागरिकांच्या जीवनमानाशी थेट जोडलेला आहे. वाढत्या वयाबरोबर नियमित आरोग्य तपासणी, औषधोपचार, तज्ज्ञ वैद्यकीय सल्ला, आपत्कालीन उपचार आणि पुनर्वसनाच्या सुविधांची आवश्यकता वाढते. ग्रामीण भागा-तील ज्येष्ठांना आरोग्यसेवा मिळविण्यासाठी लांब अंतर पार करावे लागणे, वाहतुकीचा अभाव किंवा उपचाराचा खर्च परवडत नसणे अशा अडचणी येऊ शकतात. त्यामुळे प्राथमिक आरोग्य केंद्रे, ग्रामीण रुग्णालये आणि जिल्हास्तरिय आरोग्यसेवा यंत्रणेत ज्येष्ठ नागरिकांच्या गरजांचा विशेष विचार केला पाहिजे. आरोग्यसेवा ही द्याा नसून सन्मानाने जगण्यासाठी आवश्यक असलेली मूलभूत गरज आहे. ज्येष्ठ नागरिकांना उपचार घेताना सन्मानजनक वर्तन आणि योग्य माहिती मि

ळणेही तितकेच आवश्यक आहे.

शारीरिक आरोग्याबरोबर मानसिक आरोग्यालाही समान महत्त्व दिले पाहिजे.

निवृत्तीनंतर दैनंदिन जीवनातील भूमिका बदल-तात. मुलांचे स्थलांतर, जोडीदाराचे निधन, मित्रपरिवार कमी होणे, सामाजिक सहभाग घटणे आणि एकाकीपणा यामुळे मानसिक ताण वाढू शकतो. काही ज्येष्ठ नागरिकांना आपले जीवन निरर्थक झाल्याची भावना निर्माण होऊ शकते. अशा वेळी कुटुंबीयांनी त्यांच्याशी संवाद घाणے, त्यांच्या भावना ऐकून घेणे, त्यांना घरातील निर्णयांमध्ये सहभागी करणे आणि सामाजिक उपक्रमांमध्ये सहभागी होण्यास प्रोत्साहन देणे आवश्यक आहे. म नसिक आरोग्याचा अधिकार म्हणजे उपचार मिळव्यापुरता मर्यादित नसून प्रेम, आपलेपणा, भावनिक आधार आणि सन्मानाचे वातावरण मिळण्याचा अधिकारही आहे.

ज्येष्ठ महिलांच्या हक्कांकडे विशेष लक्ष देणे आवश्यक आहे. आयुष्यभर घर आणि कुटुंबाची जबाबदारी पार पाडलेल्या अनेक महिलांकडे स्वतःच्या नावावर पुरेशी आर्थिक साधने नसतात. पतीच्या निधनानंतर त्यांची आर्थिक आणि सामाजिक असुरक्षितता वाढू शकते. ग्रामीण भागातील वृद्ध महिलांना आरोग्यसेवा, सामाजिक सुरक्षा, निवास, आर्थिक सहाय्य आणि कायदेशीर माहिती मिळवितांना अधिक अडचणी येऊ शकतात. त्यामुळे ज्येष्ठ महिलांना त्यांच्या मालमत्ता हक्कांची, आर्थिक योजनांची, आरोग्यविषयक सुविधांची आणि कायदेशीर संरक्षणाची माहिती देणे आवश्यक आहे. वृद्ध महिला ही केवळ कुटुंबाची सेवा करणारी व्यक्ती नसून स्वतंत्र अधिकार असलेली नागरिक आहे, ही जाणीव समाजात दृढ झाली पाहिजे.

ज्येष्ठ नागरिकांना सामाजिक सहभागाचा अधिकार मिळणेही आवश्यक आहे. वृद्धत्व म्हणजे समाजातून निवृत्ती नव्हे. अनेक ज्येष्ठ नागरिकांकडे समाजासाठी देण्यासारखे ज्ञान, कौशल्य आणि अनुभव असतो. निवृत्त शिक्षक विद्यार्थ्यांना मार्गदर्शन करू शकतात. अनुभवी शेतकरी पारंपरिक कृषिज्ञान पुढील पिढीला देऊ शकतात. कारागीर कौशल्येचे प्रशिक्षण देऊ शकतात. विविध क्षेत्रांत काम केलेले ज्येष्ठ तरुणांना व्यावसायिक आणि जीवनविषयक मार्गदर्शन देऊ शकतात. शाळा, महाविद्यालये, सामाजिक संस्था अशा स्थानिक स्वराज्य संस्थांनी ज्येष्ठांच्या अनुभवाचा समाजहितासाठी उपयोग करून घेण्यासाठी संधी निर्माण केल्या पाहि्यत.

-डॉ. राजेंद्र बगारे,

हिंगोली

पाणी, माती आणि शेतीचे उद्याचे भविष्य

पाऊस पडतो तेव्हा आपण पाण्याकडे पाहतो; पण शेतीचे भविष्य पाहताना मातीचा विचार करणे तितकेच आवश्यक असते. आकाशातून पडणारा प्रत्येक थेंब शेवटी जमिनीवरच उतरतो आणि त्यानंतर त्याचा प्रवास कसा होतो-तो वाहून जातो, जमिनीत मुरतो, ओलावा बनतो की पिकाच्या जीवनाचा आधार उरतो यावर शेतीची दिशा ठरते. म्हणून पाण्याचा प्रश्न हा केवळ पाण्याच्या उपलब्धतेचा प्रश्न नाही ; तो मातीच्या आरोग्याचा, शेतीच्या स्थैर्याचा आणि भविष्यातील अन्नसुरक्षेचा प्रश्न आहे. २१ ऑगस्टच्या जलसंधारण दिनाच्या निमित्ताने राज्यभर होत असलेली जनजागृती या व्यापक विचाराला चालना देणारी ठरावी. पाणी जपताना माती जपणे आणि माती जपताना शेतीचे भविष्य सुरक्षित करणे, हीच या निमित्ताने अधोरेखित होणारी दिशा असायला हवी.

शेती आणि पाणी यांचे नाते अतूट आहे. पाऊस किती पडला, यापेक्षा त्यातील किती पाणी जमिनीने स्वीकारले आणि किती काळ शेतीच्या उपयोगात राहिले, हा प्रश्न अधिक महत्त्वाचा उरतो. पावसाचे पाणी वेगाने वाहून गेले तर ते डोळ्यांसमोर उलब्ध असूनही शेतीसाठी दीर्घकाळाचा आधार बनत नाही. याउलट ते जमिनीत मुरले, जमिनीतील ओलावा टिकला आणि पिकाच्या गरजेनुसार त्याचा उपयोग झाला, तर त्याच पावसाचे रूपांतर उत्पादनात होते. त्यामुळे जलसंधारणाचा खरा अर्थ केवळ पाणी साठविण्यात नसून पाण्याला शेतीच्या उत्पादनक्षम प्रक्रियेत टिकवू ठेवण्यात आहे.

२१ ऑगस्ट रोजी जलसंधारण दिनाच्या निमि त्ताने राज्यभर विविध जनजागृती उपक्रम होत आहेत. पाण्याच्या महत्त्वाबाबत समाजात संवेदनशीलता निर्माण करणे, मृद व जलसंधारणाचा विचार लोकसहभागाशी जोडणे आणि पाण्याच्या विवेकी वापराबाबत जागरूकता वाढविणे हा या उपक्रमांचा व्यापक हेतू आहे. ‘वॉक फॉर वॉटर’सारख्या उपक्रमातून पाण्याचा प्रश्न समाजाच्या चर्चेच्या केंद्रस्थानी आणला जात आहे. अशा उपक्रमांचे महत्त्व केवळ एका दिवसापुरते मर्यादित न राहता त्यातून निर्माण होणारी जाणीव शेती, घर, गाव आणि दैनंदिन जीवनातील व्यवहारात उतरली तर त्याचे खरे मूल्य जाणवेल. पाण्याचा विचार केला की मातीचा विचार अपरिहार्य उरतो. माती ही केवळ पिके उपविण्याचे म ाध्यम नाही. ती पाणी साठवते, पिकांना अन्नद्रव्ये उपलब्ध करून देते आणि विविध सूक्ष्मजीवांच्या जीवनाला आधार देते. मातीची रचना, सेंद्रिय पदार्थांचे प्रमाण, जलधारण क्षमता आणि जैविक सक्रियता यांचा पिकाच्या वाढीवर परिणाम होतो. निरोगी माती पावसाच्या पाण्याला अधिक

चांगल्या प्रकारे स्वीकारते आणि त्यातील काही भाग अधिक काळ आपल्या पोटात धरून ठेवते. त्यामुळे पाण्याच्या प्रत्येक थेंबाचा शेतीला होणारा लाभ मातीच्या आरोग्याशी जोडलेला आहे.

मृदा संवर्धनाचा विचार म्हणूनच जलसंधारणाइतकाच महत्त्वाचा आहे. पावसाचे पाणी वेगाने वाहताना जमिनीचा वरचा सुपीक थर सोबत घेऊन जाऊ शकते. त्या मातीबरोबर सेंद्रिय पदार्थ आणि अन्नद्रव्यांचेही नुकसान होऊ शकते. परिणामी जमिनीची उत्पादकता टिकवण्यासाठी अधिक प्रयत्न करावे लागू शकतात. म्हणून पाणी जमिनीत मुरविण्याबरोबरच मातीची धूप कमी करणे, तिची रचना टिकविणे आणि सेंद्रिय पदार्थांचे संवर्धन करणे आवश्यक आहे. मातीचा प्रत्येक कण हा शेतीच्या भविष्यातील भांडवलचा एक भाग आहे.

बदलत्या हवामानामुळे पाणी आणि मातीच्या या नात्याला अधिक महत्त्व प्राप्त झाले आहे. पावसाच्या स्वरूपातील बदल, पावसातील खड, कमी कालावधीत होणारा जोरदार पाऊस आणि वाढते तापमान यांचा शेतीवर परिणाम होतो. अशा परिस्थितीत पाण्याचे नियोजन अधिक सूक्ष्म पातळीवर करावे लागेल. पाऊस आला की त्याचे स्वागत करण्याबरोबरच तो शेतात किती काळ टिकेल, याचाही विचार करावा लागेल.

हवामानातील अनिश्चिततेला सामोरे जाण्यासाठी जमिनीतील ओलावा टिकविण्याची क्षमता वाढविणे ही शेतीसाठी महत्त्वाची नैसर्गिक ढाल ठरू शकते. या पार्श्वभूमीवर पीक नियोजनाकडेही नव्या दृष्टीने पाहण्याची गरज आहे. उपलब्ध पाणी, मातीचा प्रकार, स्थानिक हवामान आणि पिकाची गरज यांचा समतोल साधून पिकांची निवड केली तर उपलब्ध संसाधनांचा अधिक कार्यक्षम वापर करता येतो. पीक विविधीकरण, स्थानिक परिस्थितीला अनुरूप वाणांची निवड आणि पाण्याच्या उपलब्धतेशी सुसंगत पीकपद्धती यामुळे शेती अधिक लवचिक बनू शकते. भविष्यातील शेतीत केवळ

उत्पादनाची कमाल मर्यादा गाठण्यापेक्षा उपलब्ध संसाधनांम ध्ये उत्पादनातील स्थैर्य राखणे अधिक महत्त्वाचे ठरणार आहे.

भूजल हा या संपूर्ण व्यवस्थेतील आणखी एक महत्त्वाचा घटक आहे. जमि निखालील पाणी हा सहज उपलब्ध होणारा आणि अमर्याद स्रोत नाही. पावसाचे पाणी जमि नीत मुरविण्याच्या प्रक्रियेला वेळ देण्यासाठी आवश्यक आहे. पाण्याचे मूद व जलसंधारणाकडे केवळ नैसर्गिक संसाधनांचे संरक्षण म्हणून न पाहता शेतीच्या दीर्घकालीन आर्थिक स्थैर्याचा आधार म्हणूनही पाहण्याची गरज आहे. या प्रयत्नांमध्ये लोकसहभागाला विशेष महत्त्व आहे. पाण्याचा प्रवाह शेताच्या बांधार थोबत नाही आणि पाणलोट क्षेत्राची प्रक्रिया एका शेतापुरती मर्यादित नसते. एका भागातील पाण्याचे व्यवस्थापन दुसऱ्या भागातील शेतीवर परिणाम करू शकते. म्हणून गावपातळीवर सामूहिक नियोजन, स्थानिक पाणलोट क्षेत्राचा विचार आणि उपलब्ध संसाधनांचा विवेकी वापर यांना महत्त्व दिले पाहिजे. शेतकरी, नागरिक, विद्यार्थी, स्थानिक संस्था, कृषी तज्ज्ञ आणि संशोधन क्षेत्र यांचा समनव्य या

उत्पादनाची कमाल मर्यादा गाठण्यापेक्षा उपलब्ध संसाधनांम ध्ये उत्पादनातील स्थैर्य राखणे अधिक महत्त्वाचे ठरणार आहे.

भूजल हा या संपूर्ण व्यवस्थेतील आणखी एक महत्त्वाचा घटक आहे. जमि निखालील पाणी हा सहज उपलब्ध होणारा आणि अमर्याद स्रोत नाही. पावसाचे पाणी जमि नीत मुरविण्याच्या प्रक्रियेला वेळ देण्यासाठी आवश्यक आहे. पाण्याचे मूद व जलसंधारणाकडे केवळ नैसर्गिक संसाधनांचे संरक्षण म्हणून न पाहता शेतीच्या दीर्घकालीन आर्थिक स्थैर्याचा आधार म्हणूनही पाहण्याची गरज आहे. या प्रयत्नांमध्ये लोकसहभागाला विशेष महत्त्व आहे. पाण्याचा प्रवाह शेताच्या बांधार थोबत नाही आणि पाणलोट क्षेत्राची प्रक्रिया एका शेतापुरती मर्यादित नसते. एका भागातील पाण्याचे व्यवस्थापन दुसऱ्या भागातील शेतीवर परिणाम करू शकते. म्हणून गावपातळीवर सामूहिक नियोजन, स्थानिक पाणलोट क्षेत्राचा विचार आणि उपलब्ध संसाधनांचा विवेकी वापर यांना महत्त्व दिले पाहिजे. शेतकरी, नागरिक, विद्यार्थी, स्थानिक संस्था, कृषी तज्ज्ञ आणि संशोधन क्षेत्र यांचा समनव्य या

उत्पादनाची कमाल मर्यादा गाठण्यापेक्षा उपलब्ध संसाधनांम ध्ये उत्पादनातील स्थैर्य राखणे अधिक महत्त्वाचे ठरणार आहे.

भूजल हा या संपूर्ण व्यवस्थेतील आणखी एक महत्त्वाचा घटक आहे. जमि निखालील पाणी हा सहज उपलब्ध होणारा आणि अमर्याद स्रोत नाही. पावसाचे पाणी जमि नीत मुरविण्याच्या प्रक्रियेला वेळ देण्यासाठी आवश्यक आहे. पाण्याचे मूद व जलसंधारणाकडे केवळ नैसर्गिक संसाधनांचे संरक्षण म्हणून न पाहता शेतीच्या दीर्घकालीन आर्थिक स्थैर्याचा आधार म्हणूनही पाहण्याची गरज आहे. या प्रयत्नांमध्ये लोकसहभागाला विशेष महत्त्व आहे. पाण्याचा प्रवाह शेताच्या बांधार थोबत नाही आणि पाणलोट क्षेत्राची प्रक्रिया एका शेतापुरती मर्यादित नसते. एका भागातील पाण्याचे व्यवस्थापन दुसऱ्या भागातील शेतीवर परिणाम करू शकते. म्हणून गावपातळीवर सामूहिक नियोजन, स्थानिक पाणलोट क्षेत्राचा विचार आणि उपलब्ध संसाधनांचा विवेकी वापर यांना महत्त्व दिले पाहिजे. शेतकरी, नागरिक, विद्यार्थी, स्थानिक संस्था, कृषी तज्ज्ञ आणि संशोधन क्षेत्र यांचा समनव्य या

उत्पादनाची कमाल मर्यादा गाठण्यापेक्षा उपलब्ध संसाधनांम ध्ये उत्पादनातील स्थैर्य राखणे अधिक महत्त्वाचे ठरणार आहे.

दिले पाहिजे. म्हणूनच आपण नेहमी शेतकऱ्यांच्या कष्टांचा आदर आणि त्याच्या योगदानाबद्दल कृतज्ञ राहिले पाहिजे.

शेतकरी हा देशाच्या प्रगतीचा महत्त्वाचा आधारस्तंभ आहे. त्याचे जीवन साधे असले तरी त्याच्या श्रमांना मोठे महत्त्व आहे. अनेक संकटांवर गरज भागवतो. शेतकरी स्वतः कष्ट करून धान्य, भाजीपाला, फळे आणि इतर पिके पिकवतो. त्याच्या मेहनतीमुळे आपल्या घरातील अन्नाची गरज पूर्ण होते. त्यामुळे

शेतकऱ्याच्या कष्टांचा आदर करणे आणि त्यांना योग्य मोबदला मिळणे आवश्यक आहे. भारतीय शेतकऱ्याच्या कष्टांचा आणि श्रमांचा आपण सदैव आदर केला पाहिजे. योग्य बाजारभाव, आधुनिक साधने आणि आवश्यक सुविधा मिळाल्यास शेती अधिक समृद्ध होईल. शेतकरी सुखी आणि समृद्ध झाला, तर देशही अधिक सक्षम आणि समृद्ध होईल. शेतकऱ्याच्या कष्टाला सलाम करून त्याच्या प्राप्तीसाठी आपण सर्वांनी हातभार लावला पाहिजे.

-श्रीकांत संभाजी मगर

नांदेड.

मो. ९६८९११७९६९

समृद्धी महामार्गासाठी जुने भूसंपादन अवार्ड रद्द करून फेरमूल्यांकन करा

नांदेडच्या बाधित शेतकऱ्यांची जिल्हाधिकाऱ्यांकडे मागणी

नांदेड (प्रतिनिधी)- जालना-नांदेड समृद्धी महामार्गातील नांदेड तालुक्यातील बाधित शेतकऱ्यांनी जुने भूसंपादन अवार्ड रद्द करून उच्च न्यायालयाच्या आदेशानुसार फेरमूल्यांकन करण्याची मागणी जिल्हाधिकारी डॉ. राहुल कडिले यांच्याकडे निवेदनाद्वारे केली आहे. शेतकऱ्यांनी दिलेल्या निवेदनात म्हटले आहे की, एकतर्फी भूसंपादन कायदा वागळून करण्यात आलेले निवाडे त्यांना मान्य नाहीत. मुंबई उच्च न्यायालयाच्या रिट याचिका क्र. ८२९६/२०२३ वरील २४ डिसेंबर २०२५ च्या निर्णयानुसार रद्द ठरवलेले अवार्ड रद्द करून फेर प्रक्रिया करून मावेजा द्यावा. शासनाच्या २४ जानेवारी २०२३ व २१ जानेवारी २०२६ च्या परिपत्रकानुसार मूल्यांकन करावे. तसेच भूसंपादन कायदा २०१३ नुसार पुनर्वसन व पुनर्वसाहतचा लाभ द्यावा. शेतातील

विहीर, बोअरवेल, पाईपलाईन पाहून बागायत व हंगामी बागायत दर निश्चित करावेत. कोरोना काळात पिकपेरा नोंद झाली नसल्याने ती अट रद्द करावी. याशिवाय २० फेब्रुवारी २०१६ चा शासन निर्णय शेतकऱ्यांना लागू करावा. नोव्हेंबर २०१८ ते नोव्हेंबर २०२१ मधील उच्चतम खरेदीखत महसूलमंत्री चंद्रशेखर बावनकुळे यांच्या आदेशानुसार ग्राह्य धरावे. महामार्गाच्या दोन्ही बाजूने सर्विस रोड देण्याची

मागणीही करण्यात आली आहे. बाधित शेतकऱ्यांनी विकासाला विरोध नसल्याचे सांगत कायदेशीर व रास्त मावेजा मिळेपर्यंत लढा सुरू राहील असे स्पष्ट केले. आंदोलनात शेतकरी नेते संतोष गव्हाणे, दीपक मगर, कुलदीप राक्षसमारे, विनय मोरे, राज अटकोरे, के. एच. वने, प्रल्हाद इंगोले, सतीश ढगे यांच्यासह पिंपळगाव कोरका व नाळेधर येथील बाधित शेतकरी सहभागी झाले होते.

काकांडी येथे नागपंचमी उत्साहात साजरी, पंचक्रोशीतील अनेक गावांतील भक्तांनी घेतले दर्शन

नवीन नांदेड (प्रतिनिधी)- नांदेड तालुक्यातील काकांडी गावात नागपंचमी सणा निमित्ताने नागदेव मंदिरात विधीवत पूजन करण्यात आले तर नागपंचमी सणनिमित्त यात्रा भरविण्यात आली होती. पंचक्रोशीतील अनेक गावांतील हजारो भाविक भक्तांनी दर्शन घेऊन यात्रा निमित्ताने आलेल्या अनेक दुकानातून मूर्तीसह अनेक वस्तू खरेदी केल्या. ग्रामीणचे पोलीस निरीक्षक ओमकांत चिंचोलकर यांच्या मार्गदर्शनाखाली चोख पोलीस बंदोबस्त लावण्यात आला होता तर ग्रामपंचायत कार्यालयाच्या वतीने नाल्या व गावातील प्रमुख रस्त्यांची साफ-सफाई व मंदिर परिसरात मुरूम टाकून रस्ता तयार करण्यात आला होता.

दरवर्षीप्रमाणे याही वर्षी १७ ऑगस्ट रोजी नागपंचमी सणनिमित्त काकांडी गावात नागदेव मंदिरात विधीवत पूजन व गावात यात्रा भरविण्यात आली होती. सकाळपासून पंचक्रोशीतील अनेक गावांतील हजारो भाविक-भक्तांनी मोठ्या संख्येने दर्शनासाठी गर्दी केली होती. मंदिराचे पुजारी क्रांतीकिरण मगरे यांनी विधीवत पूजन केले तर गेल्या अनेक वर्षांपासून आनंदराव मगरे, राहुल मगरे अशोक मगरे, प्रवीण मगरे, विनायक मगरे, गणपतराव हणमंते हे परिवारातील सदस्य हे गेल्या अनेक वर्षांपासून नागपंचमी सणनिमित्त परंपरा जोपासत सामाजिक बांधिलकी जोपासली आहे.

डॉ. हंसराज वैद्य यांचा सप्तरंगतर्फे जीवनगौरव पुरस्कार देऊन गौरव

नांदेड (प्रतिनिधी)- वैद्यकीय सेवा ही केवळ व्यवसाय न मानता सामाजिक बांधिलकीचे सेवा माध्यम म्हणून आयुष्यभर कार्यरत राहिलेले ज्येष्ठ समाजसेवक, वैद्यकीय विशेषज्ञ आणि ज्येष्ठ नागरिकांच्या प्रश्नांचे अभ्यासक डॉ. हंसराज वैद्य यांच्या बहुआयामी सेवा कार्याचा केंद्र व राज्य शासनाच्या सामाजिक न्याय व विशेष सहाय्य विभाग, समाज कल्याण कार्यालय, नांदेड तथा सप्तरंग सेवाभावी संस्था, नांदेड यांच्या संयुक्त

विद्यमाने आयोजित भव्य विशेष सोहळ्यात ‘जीवन गौरव अर्थात लाइफटाइम अचिव्हमेंट पुरस्कार’ देऊन गौरव करण्यात आला. शाल, श्रीफळ व पुरस्कार देऊन डॉ. वैद्य यांचा सन्मान करण्यात आला. या सोहळ्यास नांदेड जिल्ह्याचे पालकमंत्री अतुल सावे, खासदार डॉ. अजित गोपखेडे, जिल्हाधिकारी राहुल कडिले, नांदेड महानगरपालिका आयुक्त डॉ. महेश डोईफोडे, समाज कल्याण तथा सामाजिक न्याय

विभागाचे सहआयुक्त शिवानंद मिनगिरे, जिल्हा परिषदेचे मुख्य कार्यकारी अधिकारी, उत्तर व दक्षिण विधानसभा मतदारसंघांचे भाजप अध्यक्ष, संजय कोडगे, चैतन्यबापू देशमुख तसेच सप्तरंग सेवाभावी संस्थेच्या अध्यक्ष डॉ.सान्वी जेठवाणी, त्यांच्या गुफ्मां तथा ज्येष्ठ सहकारी भगिनी, उत्तर मराठवाडा प्रादेशिक विभागाचे कार्यकारीणी सदस्य आदी मान्यवरांची उपस्थिती होती. ‘जेथे कमी, तेथे आम्ही’ या सेवाभावी ब्रीदवाक्याचा उल्लेख करत निवेदकांनी डॉ. वैद्य आणि त्यांच्या सहकाऱ्यांनी समाजातील गरजू घटकांसाठी केलेल्या अखंड कार्याचा गौरव केला. पुरस्कार स्वीकारताना उपस्थितांनी टाळ्यांच्या कडकडाटात त्यांच्या सेवाभावी वाटचालीला दाद दिली.

आ. श्रीजया चव्हाण यांच्या प्रयत्नामुळे पिंपळढव प्रकल्पाला ‘नाबार्ड’ कडून मिळणार ८५.४१ कोटी मंजूर

भोकर (प्रतिनिधी)- तालुक्यातील महत्त्वपूर्ण पिंपळढव साठवण तलाव प्रकल्प पूर्ण करण्यासाठी राज्य सरकारने नाबार्डच्या वतीने ८५.४१ कोटी रुपयांचे अर्थसहाय्य उपलब्ध करून देण्याचा निर्णय घेतला आहे. भोकर विधानसभा मतदारसंघाच्या आमदार श्रीजया चव्हाण यासाठी सातत्याने प्रयत्नशील होत्या. राज्याच्या जलसंपदा विभागाने बुधवारी या संदर्भातील शासन निर्णय जाहीर केला.

पिंपळढव प्रकल्पाचा अंदाजित खर्च सुमारे १३१.११ कोटी रुपये असून, त्यापैकी सुमारे ५५.७० कोटी रुपयांचा निधी यापूर्वीच प्राप्त झाला आहे. उर्वरित ८५.४१ कोटी रुपयांसाठी आ. श्रीजया चव्हाण सातत्याने पाठपुरावा करीत होत्या. यासंदर्भात त्यांनी मुख्यमंत्री देवेंद्र फडणवीस, जलसंपदा मंत्री

राधाकृष्ण विखे पाटील यांच्याकडे पत्र व्यवहार करून, तसेच अनेकदा प्रत्यक्ष भेटी घेऊन निधी उपलब्ध करून देण्याची मागणी केली होती. त्यांच्या सातत्यपूर्ण प्रयत्नांमुळे राज्य सरकारने राज्यातील विविध सिंचन प्रकल्पांसाठी नाबार्डकडून अर्थसहाय्य उपलब्ध करून देताना त्याअंतर्गत पिंपळढव साठवण तलावालाही ८५.४१ कोटी रुपयांचा निधी उपलब्ध करून देण्याचा निर्णय घेतला आहे. राज्य सरकारच्या या निर्णयामुळे हा महत्त्वपूर्ण प्रकल्प मार्गी लागण्याच्या दिशेने मोठे पाऊल पडले आहे. या प्रकल्पामुळे मोठे पिंपळढव, डौर, जामदरी, सिद्धार्थ नगर, वाडी, मातूळ, लगळूद व रावणावळ या गावांच्या परिसरातील सुमारे ६६० हेक्टर शेतीला सिंचनाचा लाभ मिळणार आहे.

पीपल्समध्ये नशामुक्त भारत अभियान आणि शिष्यवृत्ती योजनांबाबत एकदिवसीय कार्यशाळा संपन्न

नांदेड (प्रतिनिधी)- भारतरत्न डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर स्वाधार योजना, शासकीय वसतिगृह प्रवेश प्रक्रिया, भारत सरकार शिष्यवृत्ती २.० योजना तसेच नशामुक्त भारत अभियानाच्या प्रचार व प्रसिद्धीबाबत एकदिवसीय कार्यशाळा पीपल्स महाविद्यालय, नांदेड येथे उत्साहात पार पडली.

कार्यशाळेची सुरुवात भारतीय संविधानाच्या प्रास्ताविकेचे सामूहिक वाचन करून करण्यात आली. त्यानंतर नशामुक्त भारत अभियानांतर्गत उपस्थितांना अभियानाची शपथ देण्यात आली. कार्यशाळेत सहायक आयुक्त समाज कल्याण नांदेड शिवानंद मिनगिरे, समाज कल्याण अधिकारी गजानन नरवाडे, पीपल्स कॉलेजचे प्राचार्य डॉ. विकास सुकाळे, कार्यालय अधीक्षक रोहिदास आडे, ग्रंथपाल संदीप गायकवाड, शिष्यवृत्ती विभागाचे विजय तारू यांच्यासह विविध महाविद्यालयांतील कर्मचारी आणि विद्यार्थी मोठ्या संख्येने उपस्थित होते. शिवानंद मिनगिरे यांनी नशामुक्त भारत अभियानाबाबत मार्गदर्शन करताना व्यसनापासून दूर राहण्याचे आवाहन केले. तसेच समाज कल्याण विभागाच्या

विविध योजनांची माहिती त्यांनी उपस्थितांना दिली. पुढे बोलताना मिनगिरे यांनी शिष्यवृत्ती अर्जातील त्रुटी कशा राहतात व यासाठी विद्यार्थ्यांनी आपले अर्ज स्वतः जागरूक राहून भरले पाहिजे असे सांगितले. यानंतर यावेळी संदीप गायकवाड आणि प्राचार्य विकास सुकाळे यांनीही मनोगत व्यक्त केले. समाजकल्याण अधिकारी गजानन नरवाडे यांनी भारत सरकार शिष्यवृत्ती आणि स्वाधार योजनेची सविस्तर माहिती देत विद्यार्थ्यांनी योजनेचा लाभ घेण्यासाठी आवश्यक प्रक्रिया वेळेत पूर्ण करण्याचे आवाहन केले. कार्यशाळेच्या द्वितीय सत्रामध्ये कैलास गायकवाड यांनी त्यांच्या स्वयंसेवी संस्थेमार्फत राबविण्यात येणाऱ्या व्यसनमुक्तीच्या उपक्रमांची माहिती दिली. नशामुक्त भारत माध्यमातून

युवकांमध्ये व्यसनमुक्तीबाबत जनजागृती करण्याची गरज त्यांनी व्यक्त केली. विठ्ठल बोरारे आणि गणेश माळवतकर यांनी संगणकीय सादरीकरणाद्वारे भारत सरकार शिष्यवृत्ती २.० योजनेची सविस्तर माहिती दिली. श्रीमती अंजली नरवाडे यांनी स्वाधार योजनेसाठी ऑनलाईन अर्ज कसा भरावा, आवश्यक कागदपत्रे कोणती आहेत, बी-स्टेटमेंट कसे भरावे तसेच बँक खात्याची माहिती ऑनलाईन अर्जामध्ये कशी भरावी याबाबत संगणकीय सादरीकरणद्वारे विद्यार्थ्यांना मार्गदर्शन केले. कार्यक्रमाचे सूत्रसंचालन व आभार प्रदर्शन गजानन पापटवार यांनी केले. कार्यशाळेत विद्यार्थी आणि कार्यालयीन कर्मचाऱ्यांनी मोठ्या संख्येने सहभाग नोंदविला. कार्यशाळेच्या आयोजनासाठी विजय तारू यांनी विशेष परिश्रम घेतले.

लोकजागर सेवाभावी संस्थेचे कार्य समाजहितकारक -अश्विनी कानकाटे

नांदेड (प्रतिनिधी)- जनहित डोळ्यांसमोर ठेवून लोकजागर सेवाभावी संस्थेचे विश्वस्त सातत्याने सामाजिक उपक्रम राबवित आहेत तो निश्चितच प्रशंसनीय आणि समाजहितकारक आहे, असे प्रतिपादन मायभारत नांदेडच्या जिल्हा युवा अधिकारी श्रीमती अश्विनी कानकाटे यांनी केले. कार्यक्रमाच्या उद्घाटनानंतर उपस्थित विद्यार्थ्यांना मार्गदर्शन करताना सी. कानकाटे बोलत होत्या. लोकजागर सेवाभावी संस्थेच्यावतीने शनिवार, दि. १५ ऑगस्ट रोजी सावित्रीबाई फुले नगरातील सारनाथ बुद्ध विहार येथे स्वातंत्र्य दिनाचे औचित्य साधून शालेय विद्यार्थ्यांसाठी वक्तृत्व स्पर्धा आयोजित करण्यात आली होती. या वक्तृत्व स्पर्धेला विद्यार्थ्यांनी उत्स्फूर्त

संस्था ही निरपेक्ष भावनेतून समाजजागृतीचे कार्य करीत असून, या संस्थेच्या सामाजिक कार्यक्रमातून निश्चितच समाजाचे हित होईल, अशी आशाही उपस्थित पाहुण्यांनी व्यक्त केली. याप्रसंगी वक्तृत्व स्पर्धेत यशस्वी ठरलेल्या विजेत्या स्पर्धकांना पारितोषिके देऊन सन्मानित करण्यात आले. यावेळी कार्यक्रमाचे सूत्रसंचालन शाहीर गौतम पवार यांनी केले तर उपस्थितांचे आभार प्रा. प्रबुद्ध चित्ते यांनी मानले. कार्यक्रम यशस्वीतेसाठी लोकजागर सेवाभावी संस्थेचे अध्यक्ष प्रकाश चित्ते, सचिव जयश्री चित्ते, राहुल सिमापुतळे, प्रदीप चिखलीकर, सुमेध सोनकांबळे, तुषार वाघमारे, राजू गोरे, स्वप्नील सोनकांबळे व विकी सोनसळे यांनी परिश्रम घेतले.

सलग सहाव्या वर्षी आयसीएमआर शिष्यवृत्तीवर नांदेडच्या डॉ. शंकरराव चव्हाण शासकीय वैद्यकीय महाविद्यालयाची मोहोर

दोन एमबीबीएस विद्यार्थ्यांची राष्ट्रीय स्तरावरील प्रतिष्ठित शिष्यवृत्तीसाठी निवड

नांदेड (प्रतिनिधी)- डॉ. शंकरराव चव्हाण शासकीय वैद्यकीय महाविद्यालय, विष्णुपुरी, नांदेडने वैद्यकीय शिक्षणाबरोबरच संशोधन क्षेत्रात आणखी एक मानाची कामगिरी नोंदवली आहे. भारतीय वैद्यकीय संशोधन परिषद यांच्या प्रतिष्ठित संशोधन शिष्यवृत्तीसाठी यंदा महाविद्यालयातील द्वितीय वर्ष एमबीबीएसचे विद्यार्थी सद्भाव दीपक भुरे आणि कु. तरुशी सिवाच यांची निवड झाली आहे. विशेष म्हणजे, महाविद्यालयाने सलग सहाव्या वर्षी ही राष्ट्रीय स्तरावरील प्रतिष्ठित शिष्यवृत्ती मिळविण्याची गौरवशाली परंपरा कायम राखली आहे.

देशभरातील महाविद्यालयांमधून हजारो संशोधन प्रस्ताव सादर होत असताना ICMR-STIS शिष्यवृत्तीसाठी निवड होणे हे विद्यार्थ्यांच्या संशोधन कौशल्याची, वैज्ञानिक दृष्टिकोनाची आणि बौद्धिक क्षमतेची राष्ट्रीय स्तरावर झालेली दखल मानली जाते. मराठवाड्यातील शासकीय वैद्यकीय महाविद्यालयातील

विद्यार्थ्यांनी सलग सहा वर्षे हे यश संपादन करणे ही संपूर्ण प्रदेशासाठी अभिमानाची बाब ठरली आहे. महाविद्यालयाचे अधिष्ठाता डॉ. सुधीर देशमुख यांच्या नेतृत्वाखाली विद्यार्थ्यांमध्ये संशोधनवृत्ती, वैज्ञानिक विचारसरणी आणि गुणवत्तापूर्ण वैद्यकीय शिक्षणाला सातत्याने प्रोत्साहन दिले जात आहे.

बिलोली तालुक्यातील बामणी येथील जिल्हा परिषद शाळेत शिक्षकांची तीन पदे रिक्त; शिक्षक देण्याची गावकऱ्यांची मागणी

बिलोली (प्रतिनिधी)- तालुक्यातील मौजे बामणी बु. येथील जिल्हा परिषद प्राथमिक शाळेत शिक्षकांची तीन पदे गेल्या काही वर्षांपासून रिक्त असल्याने विद्यार्थ्यांचे मोठे शैक्षणिक नुकसान होत आहे. त्यामुळे शाळेला तातडीने पूर्णवेळ शिक्षक द्यावेत, अशी मागणी आता गावकऱ्यांमधून केली जात असून तत्काळ शिक्षक न दिल्यास शिक्षण विभागातच शाळा भरविण्याचा इशारा गावकऱ्यांनी निवेदनाद्वारे दिला आहे. सध्याच्या स्पर्धेच्या युगात आपला पाल्य मागे राहू नये या उद्देशाने पालकवर्ग एकीकडे इंग्रजी माध्यमाच्या शाळेत आपल्या मुलाला प्रवेश घेण्याचा प्रयत्न करत असल्यामुळे इंग्रजी माध्यमाच्या शाळेतील विद्यार्थी संख्या वरचेवर वाढून जिल्हा परिषदेच्या शाळांची संख्या कमी होत असताना पहावयास मिळत आहे. मराठी माध्यमाच्या शाळांतील विद्यार्थी

गळती थांबविण्यासाठी एकीकडे शासन नवनवीन उपाययोजना करत आहे. तर दुसरीकडे बिलोली तालुक्यातील मौजे बामणी येथील जिल्हा परिषद शाळेची पटसंख्या चांगली असताना या शाळेत तब्बल तीन शिक्षकांची पदे मागील अनेक महिन्यांपासून रिक्त होत आहेत. विद्यार्थ्यांचे शैक्षणिक नुकसान होत असल्याने पालक वर्ग चिंतेत सापडला आहे. मौजे बामणी येथे इयत्ता पहिली ते सातवीपर्यंतची जिल्हा परिषदेची शाळा आहे. सध्या या शाळेत ५१ मुली आणि ७३ मुले असे एकूण १२४ विद्यार्थी शिक्षण घेत आहेत.

या विद्यार्थ्यांच्या सुयोग्य शिक्षणासाठी शासनाकडून एकूण सात शिक्षकांची पदे मंजूर करण्यात आली आहेत. मात्र, मंजुरी असूनही येथे प्रत्यक्षात केवळ चारच शिक्षक कार्यरत असून, तब्बल तीन शिक्षकांची पदे रिक्त आहेत. विशेष म्हणजे सध्या कार्यरत असलेल्या चार शिक्षकांपैकी दोन शिक्षक हे मागील महिनाभरपासून निवडणूक विभागाने ठरवून दिलेल्या एसआरआयच्या कामात व्यस्त आहेत. तर उर्वरित दोन शिक्षकांपैकी एखादे शैक्षणिक काम असल्यास एका शिक्षकास शाळा सोडून जावे लागल्यास एकाच शिक्षकावर शाळेची

दे १२४ विद्यार्थ्यांना शिक्षण घेणे देण्याची वेळ येत असल्याची माहिती गावकऱ्यांनी दिली असून, शाळेत मोठी विद्यार्थी संख्या असूनही पुरेसे शिक्षक नसल्याने विद्यार्थ्यांचे शैक्षणिक नुकसान होत आहे. एकीकडे शासन डिजिटल शाळा आणि प्रगत शिक्षणाचा दावा करत असताना, दुसरीकडे मात्र प्रत्यक्ष शिक्षकांची कमतरता असल्याने पालकांमध्ये कामालाच असंतोष पसरला आहे. रिक्त पदांमुळे कार्यरत असलेल्या चार शिक्षकांवर कामाचा अतिरिक्त ताण पडत असून, सर्व वागमशील विद्यार्थ्यांच्या अभ्यासाने नियोजन कोलमडले आहे. शिक्षण विभागाने या समस्यांकडे गांभीर्याने लक्ष देऊन बामणी येथील शाळेतील रिक्त पदे तातडीने भरावीत, अन्यथा शिक्षण विभागाच्या कार्यालयातच शाळा भरविण्याचा इशारा शालेय व्यवस्थापन समिती व गावकऱ्यांनी दिला आहे.

शिवस्मारक मंडळाच्यावतीने गुणवंतांचा गौरव

नांदेड (प्रतिनिधी)- भारतीय स्वातंत्र्य दिनाचे औचित्य साधून विष्णुपुरी येथील शिवस्मारक मंडळाच्या वतीने गावातील शासकीय सेवा, शिक्षण, क्रीडा, वैद्यकीय सेवा, सामाजिक कार्ये आणि ललित कला आदी क्षेत्रात उत्तम यश मिळविलेल्या दोनशे विद्यार्थी आणि अधिकाऱ्यांचा सत्कार सोहळा आ. निःशुल्क आरोग्य चिकीत्सा शिबीर उत्साहात पार पडले.

आ. आनंदराव बोंडारकर यांनी विष्णुपुरी शिवस्मारक येथे भेट देऊन सार्वजनिकरीत्या आयोजित केलेल्या राष्ट्रीय ध्वजारोहण कार्यक्रमामे कौतुक केले. कार्यक्रमाची सुरुवात वंदे मातरम या राष्ट्रीय गीताने झाली. निवृत्त पीएसआय माणिक हंबडे यांचे हस्ते शिवस्मारक मैदानावर

कार्यक्रमाचे कौतुक केले आणि विद्यार्थ्यांना त्यांचा भावी यशस्वी शैक्षणिक कारकिर्दीसाठी शुभेच्छाही दिल्या. कार्यक्रमास शिवस्मारक मंडळाचे पदाधिकारी माणिक हंबडे, शिवाजी हंबडे, डॉ. गोविंद हंबडे, रामचंद्र शेंबोले, महादू भारती, प्रभू हंबडे, मारोती हंबडे आणि गावातील प्रतिष्ठित नागरीक, शंकरराव हंबडे, धारोजीराव हंबडे, माजी जि. प. सदस्य साहेबराव हंबडे, गोविंदराव हंबडे, रामराव हंबडे, बालाजी हंबडे, दत्ता हंबडे, शहाजी हंबडे, दीपक हंबडे यासह अनेकांची उपस्थिती लाभली. कार्यक्रमाच्या यशस्वीतेसाठी महेश हंबडे, बाबुराव हंबडे, क्षीतीज हंबडे, चंद्रकांत हंबडे यांचे विशेष सहकार्य लाभले.

VIHAANच्या रूपाने भारताची ऐतिहासिक कामगिरी

देशातील पहिली स्वदेशी ब्रॉडबैंड नेटवर्किंग चिप तयार

भारताने चिप डिझाइन आणि सेमीकंडक्टर तंत्रज्ञानाच्या क्षेत्रात महत्त्वपूर्ण कामगिरी केली आहे. चेन्नईस्थित अहिंसा डिजिटल इनोव्हेशन्स या स्टार्टअपने देशातील पहिली स्वदेशी ब्रॉडबैंड नेटवर्किंग सिस्टम-ऑन-चिप (SoC) ‘VIHAAN’ विकसित केल्याची माहिती समोर आली आहे. विशेष म्हणजे या चिपने पहिल्याच उत्पादन प्रयत्नात अपेक्षेप्रमाणे काम केले. तंत्रज्ञानाच्या क्षेत्रात याला ‘फर्स्ट-पास सिलिकॉन सक्सेस’ म्हटले जाते. पहिल्याच प्रयत्नात चिप योग्य प्रकारे कार्यरत होणे ही अर्धसंवाहक उद्योगातील दुर्मिळ आणि महत्त्वाची कामगिरी मानली जाते.

VIHAAN चिपचा वापर कुठे होणार?

VIHAAN ही ब्रॉडबैंड नेटवर्किंगसाठी तयार करण्यात आलेली चिप आहे. भविष्यात तिचा वापर घरांमध्ये आणि कार्यालयांमध्ये वापरल्या जाणाऱ्या Wi-Fi राउटर, ब्रॉडबैंड

राउटर आणि फायबर-आधारित उपकरणांमध्ये केला जाऊ शकतो. या चिपच्या माध्यमातून भारतात वापरल्या जाणाऱ्या नेटवर्किंग उपकरणांमध्ये स्वदेशी तंत्रज्ञानाचा वापर वाढण्यास मदत

होणार आहे. त्यामुळे परदेशातून आयात कराव्या लागणाऱ्या नेटवर्किंग हार्डवेअरवरील अवलंबित्व कमी करण्याच्या दृष्टीने हे महत्त्वाचे पाऊल मानले जात आहे.

VIHAAN म्हणजे काय?

VIHAAN ही भारतातील स्वदेशी ब्रॉडबैंड नेटवर्किंग सिस्टम-ऑन-चिप आहे. ती मुक्त मानकावर आधारित RISC-V आर्किटेक्चरवर विकसित करण्यात आली आहे. या चिपमध्ये सी-डॅक

(C-DAC) अर्थात प्रगत संगणन विकास केंद्राने विकसित केलेल्या स्वदेशी VEGA प्रोसेसरचा वापर करण्यात आला आहे. चेन्नईस्थित फॅबलेस अर्धसंवाहक कंपनी अहिंसा डिजिटल इनोव्हेशन्सने या चिपची रचना केली आहे. या

प्रकल्पाला भारत सेमीकंडक्टर मिशन आणि इलेक्ट्रॉनिक्स व माहिती तंत्रज्ञान मंत्रालयाच्या डिझाइन-लिंक प्रोत्साहन (DLI) योजनेअंतर्गत आर्थिक आणि तांत्रिक मदत मिळाल्याचे नमूद करण्यात आले आहे.

VIHAAN चिप कशी काम करणार?

VIHAAN चिपचा मुख्य उद्देश ब्रॉडबैंड नेटवर्कमधील इंटरनेट डेटाची प्रक्रिया जलद आणि सुरक्षित करणे हा आहे. फायबर केबलमधून येणारा उच्च-वेगाचा इंटरनेट डेटा ही चिप स्वीकारते आणि त्याचे पुढील नेटवर्क उपकरणांसाठी योग्य स्वरूपात रूपांतर करण्यास मदत करते. त्यानंतर हा डेटा Wi-Fi किंवा LANच्या माध्यमातून संबंधित उपकरणांपर्यंत पोहोचवला जातो. नेटवर्कमधून होणाऱ्या डेटाच्या वाहतुकीचे व्यवस्थापन करून

योग्य उपकरणांपर्यंत माहिती जलद पोहोचवण्यास चिप मदत करते. नेटवर्कची सुरक्षितता वाढवण्यासाठी चिपमध्ये हार्डवेअर रूट ऑफ ट्रस्ट, सिग्युरिअर बूट आणि क्रिप्टोग्राफिक इंजिन यांसारख्या सुरक्षा सुविधा देण्यात आल्या आहेत. ही चिप अहिंसा राउटर ओएस (AROS) वर कार्य करणार आहे. त्यामुळे राउटर, मोडेम आणि अँक्सेस पॉइंट यांसारख्या नेटवर्किंग उपकरणांमध्ये तिचे एकत्रीकरण करणे सुलभ होऊ शकते.

FTTH आणि ब्रॉडबैंडसाठी उपयोग

VIHAANमुळे FTTH (फायबर-टू-द-होम) नेटवर्क आणि ब्रॉडबैंड राउटरसाठी स्वदेशी टेलिकॉम सिलिकॉन उपलब्ध होण्यास मदत होऊ शकते. सध्या नेटवर्किंग उपकरणांमध्ये वापरल्या

जाणाऱ्या अनेक महत्त्वाच्या चिप्ससाठी भारताला परदेशी कंपन्यांवर अवलंबून राहावे लागते. स्वदेशी चिप विकसित झाल्यामुळे या अवलंबित्वात भविष्यात घट होण्याची शक्यता आहे.

भारतासाठी हे यश महत्त्वाचे का?

VIHAANच्याविकासामुळे भारताच्या अर्धसंवाहक आणि चिप-डिझाइन क्षेत्राला मोठी चालना मिळू शकते. स्वदेशी नेटवर्किंग चिप उपलब्ध झाल्यास परदेशी हार्डवेअरवरील अवलंबित्व कमी होण्यास मदत होईल. याशिवाय दूरसंचार क्षेत्रातील सायबर सुरक्षेचे धोके आणि पुरवठा साखळीशी संबंधित अडचणी कमी करण्याच्या दृष्टीनेही स्वदेशी तंत्रज्ञान महत्त्वाचे ठरू शकते. भारतामध्ये चिप डिझाइनपासून प्रत्यक्ष उत्पादनासाठी उपयुक्त तंत्रज्ञान विकसित

करण्याची क्षमता वाढत असल्याचेही या यशानून दिसून येते. सरकारच्या डिझाइन-लिंक प्रोत्साहन योजना आणि ‘सेमिकॉन इंडिया’ कार्यक्रमाला यामुळे बळ मिळण्याची शक्यता आहे. अर्धसंवाहक चिप विकसित करताना पहिल्याच उत्पादन प्रयत्नात ती अपेक्षेप्रमाणे कार्यरत होणे हे अत्यंत महत्त्वाचे मानले जाते. VIHAANने पहिल्याच प्रयत्नात ही कामगिरी केल्याने भारताच्या स्वदेशी चिप-डिझाइन क्षमतेबाबतचा आत्मविश्वास आणखी वाढला आहे.

थेंबही न वापरता चमकणार कार; पुण्याच्या नितीनचे अभिनव तंत्रज्ञान

कार धुण्यासाठी पाण्याचा मोठ्या प्रमाणात वापर होतो. मात्र, पाण्याची टंचाई असलेल्या भागांमध्ये ही बाब मोठी समस्या ठरते. याच समस्येवर उपाय शोधण्यासाठी पुण्यातील नितीन शर्मा यांनी दोन वर्षे संशोधन केले. सुमारे ६०० विविध सूत्रे आणि पद्धतींच्या चाचण्या घेतल्यानंतर त्यांनी पाण्याचा वापर न करता कार स्वच्छ करण्याचे वनस्पती आधारित सूत्र विकसित केल्याचा दावा केला आहे.

» ६०० सूत्रांच्या चाचण्यांनंतर मिळाले यश : पाण्याशिवाय कार स्वच्छ करणे तांत्रिकदृष्ट्या सोपे नव्हते. कारण पाण्याचा वापर न करता वाहनाच्या पृष्ठभागावरील धूळ आणि माती साफ करताना रंगावर ओरखडे पडण्याचा धोका असतो. नितीन यांनी सुमारे दोन वर्षे सातत्याने विविध प्रयोग केले. या काळात सुमारे ६०० वेगवेगळ्या सूत्रांची आणि पद्धतींची चाचणी केल्यानंतर त्यांनी वनस्पतीआधारित सूत्र विकसित केल्याचे सांगितले आहे. हे सूत्र कारच्या पृष्ठभागावरील धूळ, ग्रीस आणि अन्य मळ सैल करून तो सुरक्षितपणे स्वच्छ करण्यास मदत करते.

» गंजापासूनही संरक्षण? : या वनस्पतीआधारित सूत्राचा आणखी एक फायदा असल्याचा दावा करण्यात आला आहे. कारच्या पृष्ठभागावर तयार होणारा थर गंजरोधक आवरणाप्रमाणे काम

करण्यास मदत करतो. त्यामुळे वाहनाच्या धातूच्या भागांचे गंजापासून संरक्षण होण्यास हातभार लागू शकतो. कार स्वच्छ केल्यानंतर तिच्या पृष्ठभागावर चमकही येते. विशेष म्हणजे या प्रक्रियेत मोठ्या प्रमाणात पाण्याचा वापर करण्याची आवश्यकता राहत नाही.

» १०० मिलिलिटर द्रावणात कारची स्वच्छता : नितीन यांनी विकसित केलेले हे तंत्रज्ञान ‘गो वॉटरलेस’ (Go Waterless) या नावाने उपलब्ध आहे. केवळ १०० मिलिलिटर द्रावणाच्या साहाय्याने एक संपूर्ण कार स्वच्छ करता येते, असा दावा करण्यात आला आहे. पाण्याची वाढती टंचाई, वाहनांची वाढती संख्या आणि पाण्याचा अपव्यय रोखण्याची गरज लक्षात घेता, पाण्याशिवाय वाहन स्वच्छ करण्याचे असे तंत्रज्ञान भविष्यात अधिक महत्त्वाचे ठरू शकते.

नितीन यांचे कुटुंब ऑटोमोबाइल व्यवसायाशी संबंधित आहे. उन्हाळ्यात पाण्याची पातळी खालावल्याने त्यांच्या परिसरातील बोरवेल कोरड्या पडत असत. परिणामी, वाहनांच्या देखभालीसाठी येणाऱ्या कार धुण्याचे कामही ठप्प होत असे. पाण्याच्या टंचाईचा थेट परिणाम व्यवसायावर होत असल्याने केवळ पाण्याचे नवीन स्रोत शोधण्यापेक्षा कार धुण्याच्या प्रक्रियेतून पाण्याचाच वापर कसा कमी किंवा पूर्णपणे दूर करता येईल, याचा विचार नितीन यांनी सुरू केला. सामान्यतः एका कारच्या धुलाईसाठी सरासरी २५ लिटर पाण्याचा वापर होतो. त्यामुळे पाण्याची कमतरता असलेल्या भागांमध्ये पाण्याशिवाय कार स्वच्छ करण्याचे तंत्रज्ञान उपयुक्त ठरू शकते.

पाण्याशिवाय कार कशी स्वच्छ?

नितीन यांनी विकसित केलेल्या वनस्पतीआधारित सूत्राची प्रक्रिया अशी : या द्रावणाची फवारणी कापडावर करून त्याचा वापर कारच्या बाहेरील पृष्ठभागावर केला जातो. हे द्रावण धूळ आणि ग्रीसचे कण सैल करण्यास मदत करते. द्रावणातील नैसर्गिक घटकांमुळे वाहनाच्या पृष्ठभागावर एक गुळगुळीत थर तयार होतो. त्यामुळे कापडाने मळ साफ करताना धूळमुळे पृष्ठभागावर ओरखडे पडण्याचा धोका कमी होतो. या सूत्रामध्ये पाच प्रकारच्या वनस्पतींचे अर्क आणि सर्फेक्टंट तंत्रज्ञानाचा वापर करण्यात आल्याचे सांगण्यात आले आहे. हे घटक वाहनाच्या रंगाच्या किंवा धातूच्या पृष्ठभागापासून मळ वेगळा करण्यास मदत करतात. या प्रक्रियेमुळे धूळ आणि माती वाहनाच्या पृष्ठभागाला घट्ट चिकटून राहत नाही. त्यामुळे कापडाच्या साहाय्याने ती सहजपणे साफ करता येते.

मुलांचे ‘ब्लू आधार’ 30 सप्टेंबरपर्यंत मोफत अपडेट करा; त्यानंतर शुल्क लागू

आपल्या घरातील ५ ते १५ वर्षे वयोगटातील मुलाचा आधार अद्याप अपडेट केला नसेल, तर ३० सप्टेंबरपूर्वी हे काम करून घ्या. या मुदतीपर्यंत मुलांचा ‘ब्लू आधार’ मोफत अपडेट करता येणार आहे. त्यानंतर आधार अपडेट करण्यासाठी शुल्क द्यावे लागू शकते. आधार केंद्रावर जाण्यापूर्वी ऑनलाइन अपॉइंटमेंट घेतल्यास वेळेची बचत होऊ शकते.

» मुलांचा ‘ब्लू आधार’ म्हणजे काय? : लहान मुलांसाठी तयार करण्यात येणाऱ्या आधार कार्डला सामान्यतः ‘ब्लू आधार’ असे म्हटले जाते. शाळेत प्रवेश घेण्यापासून विविध सरकारी योजना, शिष्यवृत्ती, बँक खाते किंवा बचत योजना आणि पासपोर्टसाठीही मुलांच्या आधारचा उपयोग होतो. लहान मुलांचा आधार तयार करताना सुरुवातीला बायोमेट्रिक माहिती घेतली जात नाही. त्यामुळे मूल ५ वर्षांचे झाल्यानंतर आणि पुन्हा १५ वर्षांचे झाल्यानंतर आधारमध्ये अनिवार्य बायोमेट्रिक अद्ययावत करणे आवश्यक असते.

» मुलांचा आधार अपडेट करणे का आवश्यक? : ५ वर्षांपेक्षा कमी वयाच्या मुलांच्या आधारमध्ये त्यांच्या पालकांची माहिती किंवा पालकांच्या आधारशी संबंधित तपशील जोडलेले असतात. मात्र, मूल मोठे झाल्यानंतर त्याची ओळख अधिक अचूकपणे नोंदवण्यासाठी बायोमेट्रिक माहिती घेणे आवश्यक असते. मुलांच्या आधारचा उपयोग शाळेत प्रवेश, सरकारी बालकल्याण योजना, शिष्यवृत्ती, पासपोर्ट, आरोग्यसेवा, लसीकरणच्या डिजिटल नोंदी तसेच प्रवासादरम्यान वयाचा पुरावा म्हणूनही होऊ शकतो. त्यामुळे मुलाचा आधार वेळेत अपडेट करून घेणे महत्त्वाचे आहे.

» ‘ब्लू आधार’ कसा अपडेट कराल? : मुलाचा आधार अपडेट करण्यासाठी पालकांना आधार सेवा केंद्राला भेट द्यावी लागते. ५ आणि १५ वर्षांच्या वयात होणाऱ्या अनिवार्य अद्ययावतीकरणात मुलाची बायोमेट्रिक माहिती आधारशी जोडली जाते. यासाठी मुलाला आधार केंद्रावर प्रत्यक्ष उपस्थित राहावे लागते. तेथे मुलाच्या बोटांचे ठसे आणि डोळ्यांच्या बुबुळांचे स्कॅन घेतले जाते. त्यामुळे हे अद्ययावतकरण केवळ ऑनलाइन करता येत नाही. आधार केंद्रावर गर्दी टाळण्यासाठी आधीच ऑनलाइन अपॉइंटमेंट घेणे फायदेशीर ठरते.

» ऑनलाइन अपॉइंटमेंट कशी घ्याल? : सर्वप्रथम uidai.gov.in किंवा appointments.uidai.gov.in या संकेतस्थळाला भेट द्या. तेथे ‘Book an Appointment’ या पर्यायावर क्लिक करा. त्यानंतर आपले शहर किंवा जिल्ह्यातील आधार सेवा केंद्र निवडा. काही ठिकाणी आधार सेवा केंद्रासाठी ASK असा उल्लेख केलेला असू शकतो. ‘Proceed to Book Appointment’ या पर्यायावर क्लिक करा. आपला मोबाइल क्रमांक आणि संकेताक्षर (कॅप्चा) भरा. मोबाइलवर आलेला OTP टाकून प्रवेश करा. त्यानंतर ‘Update Aadhaar’ हा पर्याय निवडा. मुलाची आवश्यक माहिती भरा. आपल्या सोयीची तारीख आणि उपलब्ध वेळ निवडा. भरलेली सर्व माहिती काळजीपूर्वक तपासा आणि अर्ज सादर करा. अपॉइंटमेंटची पावती जतन करून ठेवा. शक्य असल्यास तिची छापील प्रतही सोबत ठेवा. आधार केंद्रावर जाताना ही कागदपत्रे सोबत ठेवा.

प्रवासाचे फोटो इंटरनेटवर टाकताना सावधान! GPS नसतानाही AI शोधू शकते तुमचे ठिकाण...

तुम्ही प्रवासाला गेल्यानंतर तेथील छायाचित्रे समाजमाध्यमांवर तातडीने शेअर करत असाल, तर सावध राहण्याची गरज आहे. कारण आता कृत्रिम बुद्धिमत्ता अर्थात AI केवळ छायाचित्रातील दृश्ये पाहून ते छायाचित्र नेमके कुठे काढले आहे, याचा अंदाज लावू शकते. विशेष म्हणजे यासाठी GPS, स्थान-टॅग किंवा छायाचित्रातील मेटाडेटाची आवश्यकता नसते. McAfee Labsच्या एका नव्या अभ्यासानुसार, छायाचित्रातील वास्तुकला, दिशादर्शक फलक, प्रसिद्ध स्थळे, रस्त्यांची रचना, वाहनांची वैशिष्ट्ये, परिसराची प्रकाशयोजना आणि स्थानिक सांस्कृतिक खुणांचे विश्लेषण करून AI एखाद्या ठिकाणाचा अंदाज लावू शकते. त्यामुळे प्रवासाचे फोटो ऑनलाइन शेअर करणे गोपनीयता आणि सायबर सुरक्षेच्या दृष्टीने धोकादायक ठरू शकते.

» २१ हजारांहून अधिक छायाचित्रांवर प्रयोग : McAfeeच्या संशोधकांनी तब्बल २१,२३६ प्रवासांशी संबंधित छायाचित्रांवर काही कृत्रिम बुद्धिमत्ता प्रणालींची चाचणी घेतली. यामध्ये Googleच्या Gemma 3 27B आणि Alibabaच्या Qwen 3 VL 30B या व्हिजन-लॅंग्वेज मॉडेलचा समावेश होता. या चाचणीत Gemma 3 ने सुमारे ८७ टक्के छायाचित्रांमध्ये योग्य शहर आणि देश ओळखला, तर Qwen 3 ने सुमारे ९१ टक्के प्रकरणांमध्ये योग्य स्थानाचा अंदाज लावला, असा दावा अभ्यासात करण्यात आला आहे.

» GPS किंवा स्थानाची माहिती आवश्यक नाही : या AI प्रणालींना स्थान शोधण्यासाठी GPS किंवा छायाचित्रातील EXIF माहिती यावर अवलंबून राहण्याची आवश्यकता नव्हती. त्याऐवजी छायाचित्रातील अनेक दृश्य संकेतांचे विश्लेषण करण्यात आले. यामध्ये इमारतींची रचना आणि वास्तुकला, प्रसिद्ध स्थळे आणि स्मारके, रस्त्यांवरील दिशादर्शक किंवा अन्य फलक, वाहनांचे प्रकार, प्रकाशयोजना, खाद्यपदार्थांचे स्थानिक स्टॉल, रस्ते आणि स्थानिक पायाभूत सुविधा, स्थानिक संस्कृतीशी संबंधित दृश्ये या संकेतांचा एकत्रित अभ्यास करून AI छायाचित्र काढले गेलेले ठिकाण ओळखण्याचा प्रयत्न करते. सामान्य समुद्रकिनारे, ग्रामीण रस्ते किंवा हॉटेलच्या खोल्यांसारख्या ठिकाणांचे अचूक स्थान शोधणे AIसाठी तुलनेने कठीण असल्याचेही अभ्यासात आढळले. मात्र, अशा छायाचित्रांमधूनही अनेक वेळा देश ओळखता आला.

» खासगी छायाचित्रांमधूनही स्थानाचा अंदाज : McAfeeने सार्वजनिकरीत्या कधीही प्रकाशित न केलेल्या १०२ खासगी छायाचित्रांचीही तपासणी केली. संशोधकांनी ChatGPT, Claude आणि Copilot

यांसारख्या AI साधनांचा वापर करून या छायाचित्रांमधून स्थानाची माहिती मिळवता येते का, याचा अभ्यास केला. यावरून केवळ समाजमाध्यमांवरील छायाचित्रेच नव्हे, तर सामान्य खासगी छायाचित्रांमधूनही दृश्य संकेतांच्या आधारे स्थानाचा अंदाज लावता येऊ शकतो, असे अभ्यासातून समोर आले.

» सायबर गुन्हेगारांकडून होऊ शकतो गैरवापर : या तंत्रज्ञानाचा गैरवापर सायबर गुन्हेगारांकडून केला जाण्याची शक्यता आहे. एखाद्या व्यक्तीने प्रवासादरम्यान समाजमाध्यमांवर छायाचित्र शेअर केले आणि त्या छायाचित्रावरून त्याचे ठिकाण समजले, तर त्याचा आधार घेऊन फसवणुकीचे संदेश पाठवले जाऊ शकतात. उदाहरणार्थ, संबंधित व्यक्ती ज्या शहरात किंवा पर्यटनस्थळी आहे, त्याच ठिकाणाशी संबंधित स्थानिक टॅक्सी सवलत, हॉटेल ऑफर किंवा आपत्कालीन मदतीचा बनाव करून संदेश पाठवला जाऊ शकतो. संदेश विश्वासाह वाटल्याने व्यक्ती त्यातील दुय्यावर क्लिक करू शकते आणि त्यातून आर्थिक फसवणूक किंवा माहितीची चोरी होण्याचा धोका निर्माण होऊ शकतो.

» सुरक्षित राहण्यासाठी काय करावे? : प्रवासाचे फोटो समाजमाध्यमांवर शेअर करताना काही खबरदारी घेतल्यास धोका कमी करता येऊ शकतो. प्रवासादरम्यान प्रत्यक्ष वेळेत छायाचित्रे शेअर करणे टाळा. शक्य असल्यास घरी परतल्यानंतर प्रवासाचे फोटो समाजमाध्यमांवर प्रकाशित करा. आपल्या समाजमाध्यम खात्यांच्या गोपनीयता सेटिंग्ज तपासा. छायाचित्राच्या पार्श्वभूमीत घर, हॉटेल, प्रसिद्ध स्थळ, दिशादर्शक फलक किंवा ठिकाण ओळखण्यास मदत करणारी माहिती दिसत नाही ना, याची काळजी घ्या.

उच्च शिक्षण घेणाऱ्या विद्यार्थिनींना दरमहा २ हजार पॉकेटमनी? उच्च व तंत्र शिक्षण मंत्री चंद्रकांत पाटील यांचे सूतोवाच

मुंबई(प्रतिनिधी)—उच्च शिक्षण घेणाऱ्या विद्यार्थिनींसाठी राज्य सरकारकडून एक दिलासादायक उपक्रम राबवण्याचा विचार सुरू आहे. मुलींना उच्च शिक्षण घेताना आर्थिक मदत मिळावी आणि त्यांचा आत्मविश्वास वाढावा, या उद्देशाने ‘कमवा आणि शिका’ या योजनेच्या धर्तीवर दरमहा दोन हजार रुपये पॉकेटमनी देण्याबाबत उच्च व तंत्र शिक्षण विभागातर्फे प्रयत्न सुरू असल्याची माहिती उच्च व तंत्र शिक्षण मंत्री चंद्रकांत पाटील यांनी दिली आहे.

मुंबईत आयोजित एका संवादादरम्यान त्यांनी या प्रस्तावित योजनेबाबत भाष्य केले. राज्यातील अनेक मुलींना आर्थिक

अडचणींमुळे उच्च शिक्षणात अडचणी येतात किंवा शिक्षण सोडावे लागते. अशा विद्यार्थिनींना शिक्षणासोबतच स्वतःच्या मूलभूत गरजा पूर्ण करण्यासाठी काही आर्थिक

आधार मिळावा, हा यामागचा मुख्य उद्देश आहे. सुमारे १२ लाख विद्यार्थिनींना या प्रस्तावित उपक्रमाचा फायदा होण्याची शक्यता वर्तवली जात आहे.

सध्या हा प्रस्ताव प्राथमिक स्वरूपात असून, याबाबत अद्याप कोणतीही अंतिम घोषणा झालेली नाही. ही योजना प्रत्यक्षात आणण्यासाठी विद्यापीठे आणि मोठ्या महाविद्यालयांशी चर्चा करण्याचे नियोजन सरकार करत आहे. तसेच, कंपन्यांच्या ‘सीएसआर’ निधीच्या माध्यमातून विद्यार्थिनींना दरमहा ही आर्थिक मदत उपलब्ध करून देता येईल का, याबाबतही चाचपणी केली जात आहे.

मराठा आरक्षणासाठी राजेंद्र दातेंच्या उपोषणाचा १२ वा दिवस

छत्रपती संभाजीनगर (प्रतिनिधी) – छत्रपती संभाजी नगरमध्ये मराठा आरक्षणासाठी राजेंद्र दाते यांनी सुरू केलेले उपोषण १२ व्या दिवशीही सुरू आहे. महसूल मंत्री बावनकुळे यांच्यासोबत व्हीडीओ कॉलद्वारे झालेल्या चर्चेत दातेंनी मराठा समाजाच्या महत्त्वपूर्ण मागण्या सादर केल्या.

या मागण्यांमध्ये हैदराबाद गॅझेटियरचा उपयोग व त्याबाबत शासनाकडून स्पष्टीकरण, माधुरी पाटील खटल्यातील सर्वोच्च न्यायालयाच्या निर्देशांचे पालन, तसेच गंगापूर तालुक्यातील काकासाहेब शिंदे व इतर २४२ मराठा शहीदांच्या स्मरणार्थ एक एकर जागा आणि ५ कोटी रुपयांच्या निधीची मागणी प्रमुख होती.

सर्वात महत्त्वाचे म्हणजे, मराठा समाजाला ओबीसी प्रवर्गाप्रिम

णेश राजकीय आरक्षण बगळून शैक्षणिक आणि सामाजिक सवलती मिळाल्यात, अशी मागणी दातेंनी केली. यामुळे समाजाची प्रगती होईल आणि कोणाच्याही हक्कावर गदा येणार नाही.

प्रलंबित नियुक्त्या तात्काळ देण्याचीही मागणी त्यांनी केली. जोपर्यंत लेखी आश्वासन मिळत नाही, तोपर्यंत उपोषण सुरू ठेवण्याचा निर्धार दातेंनी व्यक्त केला. शासनाकडून असून, लवकरच लेखी आश्वासन मिळण्याची शक्यता आहे.

रक्तदान सर्वश्रेष्ठ दान

अवध्या चार महिन्यांत १० प्रकरणांमध्ये २२ आरोपींना मृत्युदंडाची शिक्षा

नवीदिल्ली (वृत्तसंस्था) – उत्तर प्रदेशातील मुझफ्फरनगर येथील अतिरिक्त जिल्हा व सत्र न्यायालयाचे (फास्ट ट्रॅक कोर्ट) न्यायाधीश रवी कुमार दिवाकर यांच्याकडील मृत्युदंड आणि जन्मठेपेची शिक्षा होऊ शकणारे हत्येचे सुमारे १०० प्रलंबित खटले तातडीने जिल्हा न्यायाधीशांच्या कोर्टांत वर्ग करण्यात आले आहेत. न्यायाधीश दिवाकर यांनी गेल्या अवध्या चार महिन्यांत १० प्रकरणांम ध्ये २२ आरोपींना मृत्युदंडाची शिक्षा सुनावल्याने वकील आणि पक्षकारांम ध्ये भीतीचे वातावरण निर्माण झाले होते. या पार्श्वभूमीवर हा मोठा प्रशासकीय निर्णय घेण्यात आला आहे.

मुझफ्फरनगरचे जिल्हा व सत्र न्यायाधीश वीरेंद्र कुमार सिंह यांनी एका विशेष प्रशासकीय आदेशाद्वारे न्यायाधीश दिवाकर यांच्या कोर्ट

क्र. ३ मधील मृत्युदंड किंवा जन्म ठेपेची तरतूद असलेले सुमारे ९७ ते १०० खटले स्वतःच्या कोर्टात परत मागवून घेतले आहेत. सरकारी वकील कुलदीप कुमार यांनी दिलेल्या माहितीनुसार, गंभीर गुन्ह्यांशी संबंधित हे सर्व खटले आता थेट जिल्हा व सत्र न्यायाधीशांच्या न्यायालयात चालवले

Change In Name

I HAVE CHANGED MY NAME FROM (OLD NAME) DEELIPSINGH BHAGILE TO (NEW NAME) DILIPSING BHAGILE.

ADDRESS: S/O: BABUSING BHAGILE, 11356 RAHUL SERVICEING CENTER, HINGOLI GATE, OPP. B.D. CHAVAN HOSPITAL NANDED MAHARASHTRA 431601.

मुकदमा नंबर ४५-१४४७/१४४८ हिजरी मुकदमा मुतालेबा रूकसती जवजा का

फरीके अव्वल सय्यद शायद पिता अब्दुल पटेल उम्र २७ साल साकीन गौरी शलेगाव ता.नायगाव जिल्हा नांदेड मो.नंबर ७४९९८६६०२५

बनाम फरीके सानी रिहाना पिता अहेमद पठाण उम्र ३३ साल साकीन खानापूर ता.देशलूर, जिल्हा नांदेड मो.नंबर ८४४६७१७५८४

मुकदमा हाजामे सय्यद शायद ने रिहाना बिन पठान अहेमद के खिलाफ मुकदमा दायर की है के रिहाना बिन्त पठान अहेमद आपने ०३ मार्च २०२४ को सय्यद शायद पिता अब्दुल पटेल से अद उला किया है और बाद अद के आप ६ महिने तक है सय्यद शायद के साथ ठीक रही है । उसके बाद सय्यद शायद को सताना चालु की इसी आसना मे आपके बदन से एक लडकी पैदा हुई नाम आयशा फतेमा बिन्त सय्यद शायद है और अब १८ महिने से आपने मयके मे रही है और जियादा तर आपने मे रहने की जिद करते हो और शोहर के घर खुशगावारी से नन्दने आने को बेफिकर है इसी तालुक से दोन बार बैठक भी हुई फिर भी आप अपने मायके मे रहे रही हो और आपने जिद्द पर अही रहे हो इसी तालुक से दफ्तर खजात से नोटीसे दिगई है दो नोटीस वापस किया है और दो नोटी लेकर भी आप हजीर होकर तहरीरी जवाब देने की तारीख पर गैरहजर रही हो और गैरहजरी की सुरत मे बहुत इन्तजार के बाद अब य अकबारी नोटीस दि जाह रही है । इस अकबारी इत्तला नोटीस के जकीय आपको आप पर लगाये गये उलजमात दुर करने और गलत फाहमी दुर करने और खुश गवारी से शोहर के घर शोहर के साथ नानदे आपसी से गलत फाहमी दुर हो इस अकबार से समझोता नोटीस दिई जाह रही है । आप १३/०९/२०२६ बरोज इब्नार दोपहर २ से ४ बजे तक हाजीर आये और तहरीरी जवाब दे । अउम हाजरी की सुरत मे मुकदमा हाजा एक तरफा हो जायेगा और जिस के जिम्मेदार और जवाबदार आप रहोगी ।

नंबर १ नोटीस देणेवाला-सय्यद शायद पिता अब्दुल पटेल साकीन, गौरी शलेगाव ता.नायगाव जि.नांदेड मो. नंबर ७४९९८६६०२५

नंबर २ जिनको दि गई नोटीस-रिहाना पिता अहेमद पठाण साकीन, खानापूर ता.देशलूर जिल्हा नांदेड, मो.नंबर ८४४६७१७५८४

काजी शरीयत हाफीज अब्दुल रहिम पिता.अब्दुल करीम नागोबा मंदिर के पास, देवगूर जि.नांदेड

जातील.

मुझफ्फरनगर जिल्हा बार असोसिएशनचे अध्यक्ष प्रमोद त्यागी यांनी सांगितले की, न्यायाधीश दिवाकर यांच्या कोर्टातून सात्व्याने फाशीच्या शिक्षा दिल्या जात असल्याने वकील आणि पक्षकारांमध्ये धास्ती निर्माण झाली होती.

Change In Name

I HAVE CHANGED MY NAME FROM (OLD NAME) DEELIPSINGH BHAGILE TO (NEW NAME) DILIPSING BHAGILE.

ADDRESS: S/O: BABUSING BHAGILE, 11356 RAHUL SERVICEING CENTER, HINGOLI GATE, OPP. B.D. CHAVAN HOSPITAL NANDED MAHARASHTRA 431601.

बिलोली नगर परिषद कार्यालय बिलोली जाहीर सूचना: एकल महिलांचे सर्वेक्षण

बिलोली नगर परिषद हद्दीतील सर्व संबंधित नागरिकांना याद्वारे कळविण्यात येते की, नगर परिषद हद्दीतील एकल महिला असलेल्या (विधवा, घटस्फोटीत, परित्यक्ता व अविवाहित) ज्या महिला कुटुंब प्रमुख असून त्या कुटुंबाच्या उदरनिर्वाह करतात अशा एकल महिलांच्या ३०/०८/२०२६ पर्यंत सर्वेक्षण करण्यात येणार आहे. सर्वेक्षण अर्ज भरून घेण्यासाठी आवश्यक कागद पत्र खालील प्रमाणे आहेत.

१)एकपासफोटो २)आधारकार्ड ३)रेशनकार्ड ४)घटस्फोटीतअसल्यास घटस्फोटाचे प्रमाण पत्र ५) विधवा असल्यास पतीचे मृत्युप्रमाण पत्र अर्ज भरून घेण्याकरिता नगर परिषद कार्यालय येथे मदत कक्ष स्थापन करण्यात आले आहे.

अधिक माहितीसाठी ९०९६९७९२२३ यांच्याशी संपर्क करावा.

तरी बिलोली नगर परिषद हद्दीतील सर्व पात्र एकल महिलांनी आपले अर्ज विहित मुदतीत नगर परिषद बिलोली कार्यालय येथे कार्यालयीन वेळेत जमा करावे. असे आवाहन करण्यात येत आहे

स्वा/- (कल्पेश जाधव) मुख्याधिकारी नगरपरिषद, बिलोली

कुत्रीचे पिल्ले विकणे आहे

डॉबर मॅन, जर्मन शेफर्ड, ग्रॅंडन, लेबरा डॉग, पामोलियन इत्यादी १२० प्रकारच्या जातीची कुत्रीचे पिल्ले मिळतील.

संपर्क गोपालअण्णा डॉंग डितर मोबाईल नंबर ९८५०६८८५२८

१५ ते २० कोटी रुपयांचा पाऊस पाडण्याचं आमिष; तेलंगणातील भोंदूबाबाला लातूरमधून अटक

लातूर(प्रतिनिधी)—नाशिक जिल्ह्यातील भोंदूबाबा अशोक खरात प्रकरणातूनही आपण काही धडा घेतला की नाही, असा प्रश्न उपस्थित होत आहे. कारण, अद्यापही राज्यातील अनेक भागात भोंदू बाबा आपले पाय पसरून बसले आहेत. तर, या बाबांच्या पाया पडणाऱ्या भक्तांची कमतरता नाही. पुण्यात एका बाबाचे चरण धुवून पाणी प्यायचा प्रकार उघडकीस आला होता. त्यानंतर, आता, पंधरा ते वीस कोटी रुपयांचा पैशाचा पाऊस पाडण्याचं आमिष दाखवणारा बाबा लातूर (जिल्ह्यातून पुढे आला आहे. अल्पवयीन मुलीचा वापर करून अघोरी लक्ष्मीपूजा करण्याच्या प्रकरणात उदगीर ग्रामीण पोलिसांनी तपासाची चक्रे वेगाने फिरवत एका तंत्रिकाला तेलंगणातून अटक केली आहे. बालाजी मंगल बलराज (वय ३८, रा. चिनार कोडमंगल, ता. पिटलम, जि. कामारेड्डी, तेलंगणा) असे अटक केलेल्या आरोपीचे नाव आहे.

उदगीर तालुक्यातील करडखेल पाटीजवळ

१६ ऑगस्ट रोजी हा प्रकार उघडकीस आला होता. पैशाचा पाऊस पाडण्यासाठी लक्ष्मीपूजेचा कथित अघोरी विधी करण्याची तयारी करण्यात आली होती. या विधीसाठी आंध्र प्रदेशातील १५ वर्षीय अल्पवयीन मुलीचा वापर करण्याचा प्रयत्न होत असल्याची माहिती मिळाल्यानंतर उदगीर ग्रामीण पोलिसांनी कारवाई करत संभाव्य अमर्थ टाळला. याप्रकरणी महाराष्ट्र, तेलंगणा, आंध्र प्रदेश, कर्नाटक आणि पुणे परिसरातील १५ जणांविरुद्ध गुन्हा दाखल करण्यात आला असून, यापूर्वी १३ संशयितांना ताब्यात घेण्यात आले होते. आता पोलिसांनी तेलंगणात कारवाई करत बालाजी मंगल बलराज याला अटक केली आहे.

लक्ष्मीपूजेची जबाबदारी त्याच्याकडे असल्याचे पोलिसांनी सांगितले.

या प्रकरणात महाराष्ट्र नरबळी व इतर अमानुष, अनिष्ट अघोरी प्रथा व जादूटोणा प्रतिबंधक कायद्यातील कलम ३ (३) तसेच पॉक्सो कायद्यातील कलम

१२ आणि १८ अन्वये गुन्हा दाखल

आहे. अटक केलेल्या आरोपीसह इतर संशयितांची चौकशी सुरू आहे .या अघोरी विधीमागे आणखी कोणाचा सहभाग आहे का याचा तपास पोलीस करत आहेत. तपासादरम्यान आणखी काही अटक होण्याची शक्यता पोलिसांकडून व्यक्त केली जात आहे. सदरील तांत्रिक हा व्यवसायाने नाभिक आहे. त्याने या सर्व लोकांशी संपर्क कसा केला होता? त्या संपर्कात सर्वप्रथम कोण आलं? या विधी करण्यामागे कोणती आघोरी कृती होती? या सर्व बाबींचा तपास आम्ही करत असल्याची माहिती उदगीरचे पोलीस उपाधीक्षक गजानन भातलवडे यांनी दिली आहे.

प्रकरण: जन्म नोंद घेणे बाबत.

अर्ज क्र.१७

जाहीर प्रगटन

ज्याअर्थी सर्व जनतेस कळविण्यास येते कि, अर्जदारा नामे श्री सितावार श्रीनिवास लक्ष्मणराव वय: ४४ वर्ष, धंदा व्यापार रा. धर्माबाद ता. धर्माबाद जि.नांदेड यांनी या कार्यालयात हजर राहून जन्म-मृत्यू नोंदणी (सुधारणा) कायदा २०२३ अन्वये दि. ०५/०६/२०२४ रोजी जन्म नोंद घेण्यासाठी अर्ज दाखल केला आहे.

अर्जदारा श्री सितावार श्रीनिवास लक्ष्मणराव रा. धर्माबाद ता. धम बांद जि.नांदेड येथील रहिवासी असून यांचा जन्म दि. २१/०६/१९८० रोजी धर्माबाद येथे झाल्याची नोंद नारपरिषद कार्यालय धर्माबाद ता. धर्माबाद जि.नांदेड येथे उपलब्ध नाही असे निबंधक (जन्म-मृत्यू नोंदणी) यांनी कळविले आहे.

त्याअर्थी या जाहीर प्रगटनाद्वारे सर्व जनतेस व संबंधितास कळविण्यात येते कि, अर्जदारा नामे श्री सितावार श्रीनिवास लक्ष्मणराव यांची जन्म नोंद घेण्यासाठी कोणाचा काही आक्षेप अथवा उजर असल्यास त्यांनी जाहीर प्रगटन प्रसिध्द झाल्यापासून पंधरा दिवसात या कार्यालयात स्वतः किंवा वकीलामार्फत हजर राहून आपला आक्षेप नोंदवावा विहीत कालावधीत हजर राहून आक्षेप किंवा उजर न केल्यास सदरच्या अर्जावर एकतर्फी आदेश पारित करण्यात येईल.

आज दिनांक: ०७/०८/२०२६ रोजी माझ्या सहीनिशी व कार्यालयाच्या शिक्ष्यानिशी जाहिर प्रगटन प्रसिध्द करण्यासाठी देण्यात येत आहे.

—स्वा—

तहसीलदार तथा तालुका दंडाधिकारी , धर्माबाद

सह दिवाणी न्यायाधीश क. स्तर, बिलोली यांचे न्यायालय

जाहीर प्रगटन

मा. आर.पी. शिंदे दुसरे सह दिवाणी न्यायाधीश क. स्तर नांदेड यांच्या न्यायालयात दिवाणी क्लिकोड अर्ज १२४२/२०२६

पुण्याबाई व ईतर वि. निरंक ने. ता. ३०/०९/२०२६.

अर्जदार:-१. श्रीमती पुण्याबाई भ्र. शेवराव घोंगरे वय ६८ वर्ष, धंदा : घरकाम, २. प्रल्हाद पि. शेवराव घोंगरे वय ४६ वर्ष, धंदा : शेती ३. नानाराव पि. शेवराव घोंगरे वय ४९ वर्ष, धंदा : शेती सर्व रा. वाघाळा, ता. जि. नांदेड

विरुद्ध गैरअर्जदार : निरंक

दावा:- बॉम्बे रेगुलेशन अॅक्ट १८२७ चे कलम २ व ३ प्रमाणे वारसहक्क प्रमाणपत्र मिळणे बाबत...

ज्या अर्थी अर्जदारा यांनी या न्यायालयात अर्ज दाखल केला आहे की, मयत शेवराव नानाराव घोंगरे यांचा मृत्यु दिनांक ३०/०४/२०२६ रोजी नांदेड येथे झाला आहे. अर्जदार क्रमांक १ हा मयताची पत्नी असुन अर्जदार क्र. २ व ३ हे मुले आहेत. सदरच्या अर्जात अर्जदारांनी अर्जदार क्रमांक १ ते ३ हे मयताचे वारसदार आहेत असे नमुद केले आहे. अर्जदारांनी वारसा प्रमाणपत्र मिळणेसाठी या न्यायालयात अर्ज दाखल केला आहे.

तरी या जाहीर प्रगटणा द्वारे सर्व संबंधितांना कळविण्यात येते की, वरील अर्जदार यांनी मयताचे वारस म्हणून प्रमाणपत्र देण्यास कोणास काही आक्षेप अथवा उजर असल्यास त्यांनी स्वतः किंवा आपल्या वकिला मार्फत ३० दिवसाच्या आत किंवा दिनांक ३०/०९/२०२६ रोजी सकाळी ११.०० वाजता या न्यायालयात हजर राहावे अन्यथा अर्जदारा तर्फे योग्य तो निर्णय दिला जाईल याची सर्व जवाबदारी आपणा वर राहील. याची नोंद घ्यावी.

आज दिनांक १९/०८/२०२६ रोजी माझ्या सहीनिशी व या न्यायालयाच्या शिक्‍यानिशी दिले.

आदेशावरून

क. लिपिक

सहा. अधिक्षक

सह दिवाणी न्यायालय, क. स्तर, नांदेड

दिवाणी न्यायालय व. स्तर, नांदेड

जाहीर प्रगटन

संचिका क्र. १६३/४०/क्षे.का.क्र.६(सिडको) २०२६-२७
प्रकरण-नाव परिवर्तन करणे बाबत.
या जाहीर प्रगटनाद्वारे सर्व जनतेस कळविण्यात येते की, श्रीकांत बाबूराव काळे रा. सिडको यांचा अर्ज दिनांक १०/७/२०२६ सादर केला आहे की, मनपा/सिडको घर क्र.-- सव्हे नं.--, गट नं. -- सदनिका क्र. २० प्याचा महानगरपालिका मालमत्ता क्र. ११-६-१११० पीन नं. ४०५११०२०३३ मौजे सिडको यांचे नावे नोंद असलेली मालमत्ता अर्जदाराने विक्रीखत दस्त क्र. २१२२/१९९८ दिनांक २२/६/१९९८ संमतीपत्र दिनांक १३/२/२०२६ वारसा व कोर्ट आदेश आरजेई क्र. १९२३/२१ दिनांक २२/१२/२१ आधारे सिडको/माणिकचंद ताराचंद काला, गोकुळ कॉलनी बी मधील एक दुकान नं. २० आहे.
तरी या संबंधात कोणा काही आक्षेप असल्यास त्यांनी हे जाहीर प्रगटन प्रसिद्ध झाल्याच्या तारखेपासून १५ (पंधरा) दिवसांच्या आत या कार्यालयात लेखी आक्षेप पुराव्यासह दाखल करावा अन्यथा अवधी संपल्यानंतर अर्जदाराच्या नावे वरीलप्रमाणे मालमत्ता नोंदविण्यात येईल.
चतु:सिमा- पूर्वेस----पश्चिमेस---- दक्षिमेस-----उत्तरेस----विक्रीखताप्रमाणे
क्षेत्रीय अधिकारी क्षेत्रीय कार्यालय क्र. ६ सिडको नांदेड वाघाळा शहर महानगरपालिका, नांदेड

सहा अधिक्षक सह दिवाणी न्यायालय क. स्तर, बिलोली

